

0013 0012 007F 007E 0016 0015 0014 005E 005F

Inhoud

Van de Redactie	3
Van de voorzitter	4
Kollem	5
Oproep!	6
Hèt dispuut van GEWIS...	7
Pierre Kartner: een interview	10
Bakfiets	13
Bewuster	13
BAC-SQUASHTOERNOOI	14
Een (computer)kerstverhaal	15
De Plurkers: Het relaas van acht eerste-jaars.	17
Financiële steun na studievertraging	18
Boekenverkoop	19
Een studiereis is geen reis	20
Waarde: drie centen...	22
De Moot-GEWIS-Midwinterweekend!!!!	23
Ook op zoek naar geld?	24
Uitwisseling DESDA - GEWIS	25
Oplossing puzzel Supremum 26.1	25
Fermat opgelost	26
“Als het zeil scheurt, zit er een gat in”	28
De Studentenraad	31
Zo is het toevallig ook nog 's een keer	33
The Assassination Game	35
Infima	37
Oproep Oproep Oproep	39
Tentamenhitlijst	39
De Follow-Up	42
Cijferpuzzel	43
Even een berichtje...	44
Het GEWIS-zaalvoetbaltoernooi	46
Colofon	47

Agenda	48
Verschijning jaargang 26	48

Van de Redactie

Kees van Tol

Beste lezers,

Voor u ligt de nieuwe Supremum, de dikste van de afgelopen jaren, maar nog niet op record-dikte. In dit nummer een introductie van ons nieuwste dispuut, de BUC, en aansluitend een interview dat zij hadden met Pierre Kartner. Verder veel verslagen van activiteiten die de afgelopen tijd plaatsvonden. Wij hopen dat iedereen even actief zijn stukjes blijft schrijven.

In het vorige nummer hebben wij al verteld over de plannen voor een nieuwe vormgeving. We zijn nog druk aan het experimenteren, maar mogelijk is dit de laatste Supremum oude stijl.

Rest ons nog om u prettige kerstdagen te wensen, en veel goeds in het nieuwe jaar. 📧

Van de voorzitter

Muriel Claassen

Het derde Supremum-“van de voorzitter”-stukje alweer. Wat gaat de tijd toch snel. We zijn nu zo’n 6 maanden bezig en dus zit de helft van ons bestuursjaar er alweer op.

D.w.z.:

7	bestuurswisselingsborrels
17	bestuursvergaderingen
1	lunch met het faculteitsbestuur
1	bakfiets
1	opening van het academisch jaar
3	afstudeerzittingen
2	uitwisselingen (Abacus, Desda)
1	bestuursweekend
4	voorzittersvergaderingen
3	flipperkasten
1	BLV
1	lezing van Edsger Dijkstra
x -> ∞	“Nee wij hebben geen tentamens, maar HG 8.77 wel...”
2	WISO-vergaderingen
1	ALV
1	fust bier
1	nieuw logo achter het raam
29	tentamens
1	week zonder Jeroen
veel	avonden <i>zuipen</i> in de AOR
19	donderdag borrels
...tig	“Hebben wij het gezellig gehad?”
2	nieuwe disputen
6	groene jasjes
plusminus 600	boeken
292	leden
2	besturendagen (Shell, Koninklijke PTT Nederland)

Leuk zo’n bestuurshalfjaar, nu de rest nog. Prettige Kerstdagen en een goed 1994, namens het hele bestuur. 🍷

Kollem

Jan Willem Nienhuys

Wiskunde treedt zelden in de openbaarheid. De goede oude tijden zijn voorbij dat wiskunde een algemeen gerespecteerd voorbeeld was van logisch en zuiver redeneren. De eerstejaars die binnenkomen hebben veelal het fijne van het rekenen met breuken niet door, en met logaritmen, exponenten en sinussen hoeft je al helemaal niet meer aan te komen. De tijd is niet ver meer dat het idee van een 'bewijs' wordt vervangen door het lemma van Carroll: 'What I tell you three times is true.' Het kan natuurlijk nog erger, want een enkel eenvoudig voorbeeld met proefwerkcijfers (d.w.z. met een positief geheel getal onder de 6) kan ook al als bewijs dienen. Ook dat kan nog erger, want voor belangrijke vraagstukken gaat men er soms vanuit dat pas als iets een onberedeneerbaar gevoel is, het echt boven alle twijfel verheven is.

Scientific American plaatst al stukken van oudere medewerkers die aangeven dat in de grote-mensen-wiskunde het zogeheten bewijzen afgeschaft wordt, en vervangen wordt door computer-animaties. Gebazel natuurlijk. Maar een journalist weet niet beter.

De puzzeldeskundige Marilyn vos Savant schrijft in een tijdschrift waarom ze denkt dat het bewijs van Wiles niet kloppen kan. Let op.

"In de getaltheorie spelen de complexe getallen een rol. Het complexe bovenhalfvlak is een model van de hyperbolische meetkunde. (Voor de oplettende lezertjes: halve cirkels die de reële rechte loodrecht snijden vervullen daar de rol van 'rechten'.) De hyperbolische meetkunde heeft andere axioma's dan de Euclidische, de som van de hoeken van een driehoek is bijvoorbeeld geen 180 graden, maar minder; het defect is evenredig aan de oppervlakte van de driehoek. Niemand weet of de Euclidische axioma's wel of niet gelden, maar als de hyperbolische axioma's niet waar zijn dan is het bewijs van Wiles fout, want die gebruikt ergens een groep van transformaties van het hyperbolische vlak." Aldus ongeveer Vos Savant.

Eigenlijk is Vos Savants argument nog wat dommer (de hyperbolische meetkunde is zeker fout, want daarin zijn er cirkels waarvan je de oppervlakte met passer en liniaal kunt construeren). En wat Wiles precies met het complexe bovenhalfvlak doet laat ze in het midden.

Kortom, wij wiskundigen zijn een soort van coelacanthen, levende fossielen die soms per ongeluk worden opgevist. Eigenlijk een soort dinosaurussen. Dat brengt me op Jurassic Park. Een leuke Spielbergfilm, moet u beslist gaan zien. Er komt een gezellig cynische wiskundige in voor. Wetenschappelijk klopt er geen fluit van. De wiskundige kletst voornamelijk uit zijn nek. De zieke dinosaurus produceert een drol die groter is dan het beest zelf. Een gigantisch complex wordt gerund door een half dozijn mensen, waaronder één programmeur. Hoe je in korte tijd brontosaurussen tot volwassen formaat kunt laten uitgroeien is net zo raar Batman die in zijn eentje (nou ja, samen met de butler en Robin) een superorganisatie runt. Logistiek een farce dus.

Ieder die een beetje van natuurkunde weet, ziet de meest vreselijke schendingen van de natuurwetten in SF-films zoals Superman en Startrek. Het grappigst zijn altijd die ruimteschepen waarvan de aandrijving in hoog-vacuüm vroem-vroem doet, en die bovendien

naar beneden vallen of stil komen te liggen zo gauw de motor uitvalt. Superman die met autobussen gooit zonder last te hebben van actie=reactie is ook fraai.

Wij geharde technische types zeuren daar niet over. Daarom is het zo komisch om biologen op tilt te zien slaan over dit Spielberg-produkt. In wezen is het net zo'n film als Gremlins, maar met wat realistischere en vooral grotere monsters. Bij de hype om de film wordt verteld dat hij een waarschuwing tegen genetische manipulatie inhoudt. Zeker net zo als al die James Bond films die tegen kruisraketten, gezondheidsklinieken, goudmanie en lasertechnieken waarschuwen. Arme biologen. Hun enige tegenstanders waren mensen die serieus geloven dat de aarde geschapen is precies zoals het in de Bijbel verteld is, en nu wordt hun vak grootschalig verminkt voor vermaaksdoeleinden. Hallo! Welkom in de club van levend verkrachte fossielen! 📧

Oproep!

Jaarboekcommissie

Het studiejaar 1992/1993 ligt alweer een vakantie en een tentamenweek achter ons. Het is dus de hoogste tijd voor een nieuw GEWIS-jaarboek. Achter de schermen is de jaarboekcommissie al hard aan het werk geweest, maar nu is het moment gekomen waarop jullie actief worden.

Twee belangrijke onderdelen van het Jaarboek zijn het Smoelenboek en de stukjes van de GEWIS-leden.

Het Smoelenboek bevat foto's en adressen van de GEWIS-leden. Zorg er dus voor dat GEWIS in het bezit is van je beste pasfoto en je juiste adres! Als je foto's inlevert, vermeldt dan je naam, of je wiskunde of informatica doet (of een gecombineerde variant) en het jaar van eerste inschrijving. Ben je de laatste tijd verhuisd, geef dan je nieuwe adres even door (inclusief postcode en telefoonnummer).

Behalve stukjes over alle commissies, disputen, en activiteiten van GEWIS is er in het Jaarboek ook plaats voor Jouw stukje. Dit is de kans om je gedachten vereeuwigd te zien of om je mening eens te laten horen. Om jullie bij het schrijven van een stukje te helpen, heeft ook dit Jaarboek een thema: **maaltijden**. Natuurlijk staan we niet alleen stil bij de voor de hand liggende uitleg van dit thema. In het woord 'maaltijden' schuilen nog meer, zeer toepasselijke begrippen. Denk alleen maar eens aan de vermenigvuldigingsoperator 'maal' en aan het 'malen' van je gedachten en je zult zien dat je hele studietijd een maaltijd is.

Op de GEWIS-kamer zal een herkenbare Jaarboekbus staan waarin je foto's, adreswijzigingen en stukjes voor het Jaarboek kunt deponeren. Stukjes kunnen ook via e-mail aangeleverd worden. Ons e-mail adres is voorlopig edk@info.win.tue.nl.

Belangrijk! De sluitingsdatum is **21 januari** om **17.00** uur. 📧

Hèt dispuut van GEWIS...

Léon Clijsen

In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig en de duisternis lag op de vloed en de Geest Gods zweefde over de wateren. En God zeide: “Er zij licht”; en er was licht. En God zag, dat het licht goed was. En toen maakte Hij een scheiding tussen het licht en de duisternis. Het licht noemde Hij dag en de duisternis noemde Hij nacht. . .

En zo geschiedde het een en ander volgens het verloop dat u wellicht niet geheel onbekend zal zijn. Toch was God na enkele jaren Zijn schepping te hebben aanschouwd plotseling erg verdrietig. Hij zag hoe de koeien en paarden hinnikten en loeiden en hoe de vogeltjes, bij voorkeur vroeg in de ochtend, vrolijk hun wijsjes floten, doch. . . hij hoorde ze niet. Het schaamrood verscheen op Zijn wangen bij het bemerken van zo'n blunder en die ochtend stond Hij dan ook vroeg op om te werken aan de vervolmaking van Zijn schepping.

Hij klom op het dak van Zijn huis en schreeuwde: “Er zij geluid!”; en er was geluid. En Hij hoorde dat het geluid goed was. Hij hóorde koeien, Hij hóorde de paarden, maar vooral hoorde Hij de fluitende vogeltjes. Het roodborstje dat tikt tegen het raam, de kroet, de polifinario, Hij hoorde ze allemaal. Maar toen, op die vroege ochtend in mei — de ochtend waarin menig vlinder verdronk — toen wilde Hij meer. . .

Hij besefte immers het machtigste middel in handen te hebben dat maar denkbaar was. Het duurde dan ook niet lang of God pakte de trein en vertrok naar de Lichtste Stad die Hij kende. Dit was de plaats waar Zijn Project naar Zijn bescheiden mening de grootste kans

van slagen had. Daar aangekomen stoot Hij het station uit, vloog zowat over het Limbopad en snelde vervolgens richting de lift van het dichtstbijzijnde hoge gebouw. Hij glimlachte nog even bij de gedachte aan de cryptische woordspeling over dat poëtisch insect, maar al snel veranderde Zijn gemoedstoestand toen bleek dat de lift op de Achtste Verdieping bleef steken. Hij vloekte binnensmonds toen Hij zeer gehaast naar het eind van de Gang spurte. . .

Daar nu, geachte lezer, daar, aan het eind van die Gang, gebeurde het. God opende de deur van een voor Hem onbekende Ruimte en riep:

“Er zij de BUC!!”

Nou, en of er de BUC was. . .

Nu hoorde God ook wel dat de BUC vals zong — Hij was dan wel oud, maar nog altijd goed ter oor — toch was Hij nog nooit zo gelukkig als op dat moment. Hij danste en jubelde vergenoegd en toen Hij via een volgens Hem in de weg staande flipperkast op de bar sprong, verloor Hij bijna Zijn evenwicht. Hij glimlachte vanachter Zijn baard bij het zien van die vier Bikkels van de bovenste plank. Hij knikte minzaam toen Hij aanschouwde hoe Zij een geheel eigen interpretatie gaven aan een nummer dat Hij Zijn collega wel eens had horen zingen. Het meest verrukt was Hij echter toen bleek dat Zij in korte tijd Hun eigen Gele Bijbel wisten samen te stellen, iets waar God zelf nooit aan toe gekomen was. Hij vond het fantastisch...

De tijd vloog voorbij en, daar het donderdag was en God dus nog moest korfballen, werd het al snel tijd voor Hem om op huis aan te gaan. Het deed Hem pijn in Zijn hart afscheid te moeten nemen van deze gezellige mensen en Hij kon niet anders constateren dan dat Hij hen reeds miste voordat Hij was vertrokken. Om dit punt van zwakte niet al te zeer te laten merken, draaide Hij zich kordaat om en liep met ferme passen terug naar het station, zich voornemend spoedig terug te keren.

Er braken echter drukke tijden aan en andere bezigheden weerhielden Hem ervan Zijn meest recente schepping te bezoeken. Wel hoorde Hij regelmatig valse zangkoren en lallende menigten, die een warm gevoel van tevredenheid bij Hem deden opkomen. Tijdens een weekend in februari zong Zijn geliefde Viereenheid enkele dagen de mussen van het dak in de Ardennen (de frisse lucht is even wennen), evenals tijdens het zonnige zeilweekend in mei, waar de BUC en alcohol het gebruik van de seinkegels totaal overbodig maakten.

God kon hier echter slechts weinig plezier aan beleven. Dienstreizen noodzaakten Hem het schouwspel van een afstand te volgen. Dat deed extra pijn toen Hij bemerkte dat Zijn Creatie de smaak nu pas echt te pakken had en een gehele week afreisde naar de Friesche Wateren voor een zeiltocht die haar weerga niet kende. Een potje teambuilding dus. Uit de BUC als commissie zag Hij zodoende langzaam maar zeker een heus Dispuut ‘de BUC’ ontstaan. Dat maakte van God in Zijn Alwetende Afwezigheid een gelukkig Mens.

Overigens was God niet de enige die met de fysieke kloof minder gelukkig was. Ook Zijn Kwaliteitskwartetje verlangde naar Zijn geestelijk Vader. Alle genoten genoegens waren immers aan Hem te danken. Iedere zuivere noot kwam feitelijk toch uit Zijn keel. De BUC besloot derhalve zelf stappen te ondernemen en tijdens een Sangria-avond, die bedoeld was ter oprichting van het Dispuut, een uiterste poging te doen in hogere sferen te geraken, dit alles in de hoop alsnog een glimp van Hem op te vangen. Dat het eerste wel degelijk gelukte,

doch het tweede helegaar niet, was dan ook absoluut aan Hem te wijten. God gaf weer eens niet thuis. Dit was een gezichtsverlies waar God niet op gerekend had en het werd tijd voor Zijn aloude list. . .

U hebt wellicht wel eens gemerkt dat God beschikt over vele gezichten. Daarin lag volgens Hem nu juist de oplossing. Niet onbekend met 's BUC's Zucht naar het Nederlandstalige Lied besloot Hij zich in de gedaante van één der meest gelouterden onder de makers van dit werk in de richting van de Lichte Stad te begeven. Bij het feit dat Hij Zijn keus liet vallen op de gedaante van Vader Abraham mogen we onze vraagtekens zetten, maar hoe het ook zij, Zijn list slaagde en nog vóór Zijn Performance in de AOR werd Hij door twee Leden van de BUC geïnterviewd. Tijdens het optreden lagen Zij vergezeld van fotocamera's in extase aan Zijn voeten. Hoe het toch onmiskenbaar goddelijke van Zijn uitstraling voor de rest van het publiek onopgemerkt kon blijven is een nog onopgelost raadsel.

Uiteraard maakte dit weliswaar korte bezoek van God aan Zijn vier Jolijke Jongens diepe indruk. Zij voelden zich niet alleen vereerd, het gaf Hen ook een nieuwe impuls. Deze leidde tot het voornemen een Tweede Deel aan Hun eerder op schrift gestelde werk toe te voegen (Bestaat een goede Bijbel immers niet uit twee delen? Inderdaad.). Het leukste hieraan — om tot de kern van de zaak te komen — is wellicht nog wel dat jij, ja jij!, in deze Succes-story een plaats kunt krijgen, en wel door een bijdrage aan deze nieuwe Bundel te leveren (èh bah, dus toch een wervend stukje). Dit kan door jouw favoriete liedtekst — de favoriete liedtekst van iemand anders mag trouwens ook — in bij voorkeur elektronische vorm aan één der Illustere Leden van de BUC te doen toekomen. Zij zullen dan eventuele plaatsing in overweging nemen, waarbij vanwege het streven naar een evenwichtige opbouw bij gelijkwaardige kandidaten voorrang zal worden verleend aan het Nederlandstalige Lied. Eén en ander dient natuurlijk wel spoedig te geschieden.

God tenslotte heeft op Zijn beurt reeds laten doorschemeren binnenkort wederom aan de BUC te willen verschijnen. Naar alle waarschijnlijkheid zelfs in de gedaante van een Kleine Tilburgse Vrouw.

De BUC wenst u voorspoed en geluk. . .

Pierre Kartner: een interview

Gregor Brandt en Oscar Craane (de Buc)

Pierre Kartner werd geboren in het Gelderse Elst op 11 april 1935. Op 8 jarige leeftijd deed hij mee aan een songfestival voor de AVRO-radio. Niemand zag zijn talent en de volgende dag moest hij weer gewoon naar school. Hij haalde het diploma banketbakker en werkte aanvankelijk ook in die branche. Later gaat Pierre Kartner op de professionele muziektoer en een van zijn succesvolste creaties is Vader Abraham, als wie hij nu nog altijd optreedt.

Zo ook op vrijdag 15 oktober 1993 in de AOR, alwaar wij voorafgaand aan dit optreden de mogelijkheid hadden om de nestor van het Nederlandse lied een paar vragen te stellen. Tussen een paar slokken koffie door vertelt hij hoe hij indertijd met de creatie Vader Abraham begonnen is.

Vader Abraham met Oscar en Gregor

“Ik zat de hele dag in de studio, zoals een ander broodjes bakt, en Rinus Spoor vroeg: ‘Wie heeft dat liedje gezongen? Dat is wel een leuk lied en ik heb een televisieprogramma met Johnie Hoes en dat is carnaval en dat liedje van ‘Vader Abraham had 7 zonen’ is toch ook een soort carnaval. Kan die man niet opkomen draven?’ ‘Ja, die is toevallig op kantoor vandaag.’ En toen zag ‘ie mij en zei: ‘Ja, zo wil ik je eigenlijk toch niet. . . , heb je niks aan of zo, iets anders, want zo lijk je wel een boekhouder van een middelgrote machine fabriek.’ Ik zeg: ‘Ja (dat verzon ik ter plekke), want ik wou toch wel ineens een keer op de t.v. wat laten

zien'. Ik zeg: 'Ik ben Abraham zelf'. Toen heb ik zo'n zeven mensen opgesnord, overigens maar 6, niemand heeft ooit gezien dat het er geen zeven waren.

Het werd een enorm succes. Toen hebben ze er 's nachts een singeltje van gemaakt, heel snel geperst en toen werd dat in dat jaar de grootste carnavals-hit in drie dagen tijd. En toen ging bij mijn een licht branden, ik vond dat eigenlijk wel leuk wat ik ervoer op de bühne met zo'n 2000 mensen, het stond me wel aan. Daarna ben ik gewoon 'Bedankt lieve ouders' gaan zingen en 'Zou het erg zijn, lieve opa' met Wilma op m'n schoot, en 'Uche uche' en 'Baaie baaie' met die jongens verkleed in ouderwetse badpakken. Zo ben ik toen zo maar gewoon platen gaan maken, ook zelf. Maar ik kreeg het zo druk want ik moest natuurlijk nog voor Ben Cramer 'De clown' schrijven en voor Jacques Herb, 'Manuela' en voor Corrie nog wat hits en toen kwam Hannie d'r bij en Mieke en gebroeders Brouwers. Dus die mensen moest ik allemaal voorzien van platen, de platenmaatschappij was er erg bang voor dat ik daar geen tijd meer voor zou hebben, wat ook wel een beetje bleek. Ik heb de tijd nu opgedeeld, ik heb nog altijd 200 shows per jaar, maar er zijn tijden geweest dat ik 300 shows bij Boltini deed en 's avonds nog 200 op de bühne, dus dat waren 500 shows.

Noodgedwongen gaat mijn interesse op dit moment de kant uit van het liedjes schrijven. Ik heb zestienhonderd liedjes op de plaat en ik heb een uitgeverij met vier man, die alleen maar aan die uitgeverij werken. Ik kan het niet helpen dat ik zo uitgewast ben. Het is gewoon zo, er zijn vijfhonderd liedjes in het buitenland die allemaal ergens zitten. In elk land zit wel een liedje van mij, of dat nou in Frankrijk of zo een Nana Mouskouri is, Joe Dassin of James Last in Duitsland, of Peter Alexander of Pa Ajos in Griekenland, of de Bobbysocks in Denemarken. D'r is in elk land een liedje, dus dat moet begeleid worden, en het is niet zo dat ik nu die hoed aan de wilgen hang. Maar de liedjesschrijverij wordt zo langzamerhand iets belangrijks omdat d'r geen Nederlander meer is die geen liedje van mij heeft gezongen. Ik bedoel, ik ben nou met een Bart Boos album bezig, ik ben met een nieuw Lee Towers stuk bezig. Peter Alexander (zijn achttiende lied) is een megaster in Duitsland, Heino, Freddy Quinn, Nana Mouskouri en Mireille Mathieu zingen ook liedjes van mij.

Die nieuwe single van Corrie is van mij. Het gaat over haar kindje dat ze binnenkort krijgt, het wordt een kerstliedje bijna. Ze praat met dat kindje dat in die buik zit. En iedereen zit te denken: als je later groot bent. Nee, ik laat haar praten met dat kindje en niet andersom. Ik moet een weegschaal hanteren die tussen de commercie ligt en wat ik zelf verantwoord vind om te maken. Dus 'Ik hou van jou' komt nooit in mijn liedjes voor. Ik probeer altijd nog een onderwerp, net zoals zo'n clown, of Manuela. Ik probeer dat altijd, zelfs in de carnaval. Ik heb het nooit over drank in een liedje. Bij mij gebeurt er altijd nog wel iets van: vandaag zal heel de wereld even anders zijn."

Alhoewel hij zelf het verschil tussen Pierre Kartner en Vader Abraham niet zo ervaart, merkt hij dat het publiek dit wel zo doet. "Bij de mensen is het zo. Als ik nou morgen in Meppel op moet treden dan kom ik zo verpakt (de in- is vaak de uitgang) door zo'n soort discotheek. Dan krijg je een geweldig applaus. Iedereen kent je ook zo, maar ik moet me niet als Pierre Kartner weer vertonen op de bühne, dan moet ik dat hoedje op. Anders zou ik een soort Sinterklaas zijn die iedere keer zegt: 'Ik ben m'n mijter vergeten.', dat kan ik niet doen. Terwijl ze toch weten: 't is Piet.

Ik ben nooit een superster geworden. Terwijl in Mexico iedereen me kent, door die smurfen. Ik stond daar één, een jaar lang, maar ik ben geen superster. Ik ben geen Julio Iglesias. In Engeland stond ik één, in Duitsland stond ik één, maar ik ging daar nooit meer graag terug

omdat ik gewoon mij 'één' voelde. Ik ben geen ster, dat moet je kunnen zijn en voelen.

Bijvoorbeeld in Duitsland, allemaal tussen die hoge bergen in, in een sporthal met vreemde poppenspeelsters, te lage paddestoeltjes waar ze achter zitten, en het is nog koud ook. En in een vierkant hotel met een reproductie van Van Gogh aan de muur. Daarna in zo'n Stube, waar je dan 's avonds weer een schnitzel zit te eten. Dan zeg ik tegen mijn vrouw (die gaat dan gelukkig mee, want anders word ik helemaal gek als ik daar alleen zit) 'God, je zult dit toch heel je leven zo moeten doen.' En dan denk ik: 'Nee, geef mij nu maar gewoon Meppel'. Die artiesten van nu zijn een beetje van plastic. Na een hit voelen die zich een ster. Er bestaan geen sterren, die staan in de lucht.

Ik heb wel in allerlei talen gezongen. Allemaal fonetisch, ik heb in het Zweeds gezongen, ik wist niet wat ik zong. Alles zin voor zin, met allemaal deskundige mensen erbij. Engels ging dan nog. Ik heb het in het Frans en Italiaans gedaan, ik heb geen woord begrepen van wat ik zei. Ik heb in Spanje staan te stuntelen op cue-borden, in een groot circus voor televisie, ik stond daar toen op nummer één. Ik moest kinderen toe spreken: 'Aninos Apabo de Pilla'. En dan hoorde ik ineens: 'Si'. Dan had ik dus gezegd: 'Hebben jullie het hier nog gezellig?' Maar ik wist niet dat ik dat had gezegd.

Mijn gave is om te zorgen dat. . . , ik denk eerlijkheid op de bühne. Dat ik laat zien wat ik kan, maar dat ik niet meer laat zien wat ik niet kan. Er zijn DJ's die het maar shit vinden of die denken: da's vals sentiment wat die mensen doen. En dat laat ik dan maar zo. Dan denk ik: 'God wat heb ik daar mee te maken met die mensen.' Veel van hun zijn eigenlijk mislukte pianisten.

Dus ik heb ook niks met DJ's te maken. Het is altijd het uiterste bij fenomenen zoals ik, het is alles of niks. Er is geen Cocktail-Trio-tussenweg. 🍷

Bakfiets

Jeroen Flug

Hallo vrachtvervoerbehoevende mensen en anderen!

Heb je een probleem op het gebied van vervoer? Wil je verhuizen, of heb je een feest waarvoor je wat bier moet hebben of andere van dit soort problemen dan moet je niet blijven piekeren want. . .

Geen stress, nu is er de GEWIS bakfiets.

Sinds de intro is GEWIS in het bezit van een bakfiets. Deze bakfiets kan gebruikt worden voor activiteiten die GEWIS organiseert. Bijvoorbeeld voor het vervoeren van de voetballen voor het voetbaltoernooi, het verplaatsen van kratjes fris voor de big-borrel en de fiets is te gebruiken als promotie tijdens bijvoorbeeld de introductiedagen.

Maar om terug te komen op jouw problemen: de bakfiets is ook te huur. Niet-leden kunnen de fiets huren voor het bedrag van twaalfeneenhalve gulden per dag. Leden van GEWIS daarentegen betalen hiervoor slechts vijf gulden per dag. Wil je de fiets huren of wil je wat meer informatie over de fiets (Hoe oud is de fiets? Rijdt de fiets licht? Zit er ook licht op de fiets? Hoe zijn de banden? of andere dringende vragen) dan kun je contact opnemen met een van de bestuursleden van GEWIS.

Bewuster

Weird Beard

In de vorige Supremum stond een artikel met als titel 'Bewust'. Onderwerp van dat artikel was de mate waarin gebruikers van computersystemen zich bewust zijn van de apparatuur waarmee ze werken en de gevaren die daar aan zijn verbonden. Er werd melding gemaakt van de mogelijkheden die er zijn om het 'ethernet' af te luisteren. Ethernet is een netwerk dat over de hele TUE verspreid ligt. Passwords van gebruikers gaan ongecodeerd over dit netwerk heen. Het hele netwerk op de TUE is opgedeeld in kleinere netwerkjes die alleen informatie uitwisselen als dat nodig is. Als iemand dus in het rekencentrum inlogt op een computer die ook in het rekencentrum staat, zal het password niet over het netwerk in het hoofdgebouw gaan. Dat reduceert het risico een beetje.

Feit blijft dat het aftappen van het ethernet bijzonder eenvoudig is. Jammer genoeg heeft niet iedereen dit in de gaten. Enkele dagen na het verschijnen van de vorige Supremum werd er echter wel meteen wat gedaan om deze praktijken een halt toe te roepen door het Bureau Computer Faciliteiten (BCF). Jammer genoeg was het BCF niet in staat het aftappen tegen te gaan en het enige wat men deed was gebruikmaking van passwords verbieden. Dat is natuurlijk geen oplossing. Nu is er gelukkig niet zo'n probleem meer omdat de faculteit Wsk&I nauwelijks computers meer heeft voor algemeen gebruik (ik geloof dat er nog 4 XT's staan in het Dommelgebouw, maar dan heb je het ook echt gehad). Het aftappen van het ethernet is voor SUN gebruikers gelukkig niet (eenvoudig) mogelijk.

Dit incident doet computergebruikers hopelijk (weer) inzien dat computernetwerken niet veilig zijn. Probeer zo weinig mogelijk files op een aan een netwerk aangesloten computer te bewaren, ben je bewust van de indringers die er zijn en altijd zullen blijven.

BAC-SQUASHTOERNOOI

$1+2=12$

Afgelopen woensdag 6 oktober heeft er een harde strijd plaats gevonden. Wij spreken hier over het BAC-SQUASH-TOERNOOI. Zoals er al op de posters stond: wil je DIEP GAAN, UITLEVEN, zo was het die dag inderdaad. Hier volgt het verslag.

Er verschenen die dag 13 personen om inderdaad eens goed diep te gaan. Het rooster was zodanig gemaakt dat iedereen minstens 6 partijen moest spelen à 15 minuten met daartussen 5 minuten pauze, en bovendien moesten sommigen zelfs 5 partijen achter elkaar spelen; opnieuw diep gaan.

Hoewel door een organisatorisch foutje enkele mensen de bus misten (zij moesten dus binnen 5 minuten omkleden om op de baan te staan), begonnen de wedstrijden om 13:30. Op 5 squashbanen werd menig duel uitgevochten. Vooral aan Robin kon je zien dat hij het leuk vond; een knalrode kop gedurende de eerste paar uur. Ook aan Oscar kon je zien dat hij het meende; menig oerkreet ontsnapte aan zijn keel tijdens het spelen.

Na 2.5 uur intensief squashen waren de 2 besten uit beide pools (de HENKs en de MARIE's) bijna bekend. (NB de namen HENK en MARIE zijn ontleed aan de overbekende Nederlandse artiesten Henk 'Man van de Wereld' Wijngaard en de helaas te vroeg gestopte Marie 'Zangeres zonder Naam' Servaes). Uit de pool MARIE waren dat Johan van de Berg (een fervent squasher) en Gregor Brandt (met een onvermoeibaar (?) loopvermogen). Uit de pool HENK was dat in ieder geval Oscar Craane. Maar wie de tweede persoon zal worden was nog niet duidelijk; Bas van Vugt of Jasper Buschgens. Echter voor Oscar was het wel duidelijk: Bas van Vugt; hij had zelfs al een eindronde schema opgesteld met Bas van Vugt. Jammer Oscar, want Jasper won. Toen waren de personen voor de eindronde bekend.

In principe waren er ook nog wedstrijden voor de vijfde tot en met de achtse plaats, maar om een of andere reden werd daar niet serieus om gespeeld (te moe? te diep gegaan?). In de pauze van 10 minuten werd nog snel wat gegeten en gedronken om toch maar fit te blijven. Toen deed zich een verschijnsel plaats wat nogal gebruikelijk is in sportkringen: de excusen. Zoals iedereen wel weet die een beetje sport komt er altijd een tijd dat men gaat uitleggen waarom men zo speelde en dat het eigenlijk veel beter had kunnen gaan als men maar geen last had van . . . (vul maar wat in) . . ., en als vervolg hierop gaan de 'experts' zeggen hoe je beter moet spelen.

Om 16:10 begonnen dan de finales. Deze waren erg spannend, maar je kon duidelijk merken dat de finalisten moe begonnen te worden; vooral Gregor (die het vooral moest hebben van zijn snelheid) werd hierdoor geveld. Na veel agressief spel kwam er uiteindelijk één overtuigende winnaar tevoorschijn: Oscar, de enige die geen wedstrijd verloren had. Natuurlijk kwam toen de prijs (= appelvlaai) op tafel. Deze werd op geheel sportieve wijze gedeeld onder de toen nog aanwezigen. Hoewel zo goed als iedereen er bijzat als een klodder mayonaise met slasausbeneden werd dit toernooi toch erg positief en zeker voor

herhaling vatbaar bevonden. Conclusie: het was diepgaan, maar toch zeker erg gezellig.

Naverslag. Na het spelen van het toernooi heeft er toch wel een koude douche plaatsgevonden bij enkelen. Niet letterlijk, maar toen enkelen aan de bar zaten om in vol vertrouwen een biertje te drinken bleek hun bier geen bier te zijn maar Buckler. Na deze schrik werd dit acuut gecompenseerd met een iets sterker bier, een de Koninck naar ik meen. 🍷

Een (computer)kerstverhaal

Erlend Nagel

In de dagen van BOFH III ¹ van Judea, was er een systeembeheerder, Hans geheten, uit het beheerderlijke geslacht Bouw. Het was toen dat de officiële maatregel werd aangekondigd dat alle processen op hun home machine moesten runnen. Zo ook /bin/jozef en /usr/ucb/maria. Zij moesten terug naar betlehem.galilea.il. Voor hun vervoer hadden zij niets meer als een oude gnu. Jozef en Maria communiceerden via een pipe en zij deelden nog geen process space. Toch stond Maria in de queue om een child te forken. Het was zo dat zij de barre reis aanvaardden.

Na vele hops en nog meer reroutings kwamen zij bij herberg.betlehem.galilea.il. Zij vroegen de sendmailwaard om een plaats om te backuppen, omdat Maria op het punt stond om real-time een child te forken. De sendmailwaard zei echter dat alle disk space vol was en zij werden gebounced. Toen kwamen zij bij stal.stack.betlehem.galilea.il een bouwvallige machine met een mickey mouse unix. En daar forkte /usr/ucb/Maria haar child en het kreeg het pid Jezus mee. De engelen zongen door /dev/sound en allen waren gelukkig.

Vanwege een korte netlag vertraagd kwamen even later de drie wijze hackers uit het oosten binnen. Ze hadden een thread op alt.security gevolgd en hadden zo de stal bereikt. Zij redirecten alle geschenken naar /dev/kribbe en hackten nog lang en gelukkig. 🍷

¹BOFH staat voor Bastard Operator From Hell, een humoristische serie geschreven door Simon Travaglia

advertentie Corn Systems

De Plurkers: Het relaas van acht eerste-jaars.

Wouter de V. en Pascal T.

Hoofdstuk 1: Inleiding.

We schrijven 23-8-1993. Een mooie, zonnige dag in Eindhoven. Vol verwachting schreden wij de TU binnen. Na een toespraak van Jack v. L. werden we gedumpt in een collegezaal. Hier aangekomen werden we voorgesteld aan iedereen die ook maar iets met GEWIS te maken had. Om de groepen in te delen had men iets origineels bedacht: EEN SPELLETJE!!!! ((Helaas was het spelletje niet in de haak). Na diverse complicaties overwonnen te hebben, konden we eindelijk onze lauweren te rusten leggen in een van de parken die de TU rijk is. Hier leerden wij via EEN SPELLETJE onze intro-broertjes kennen. Na enige formaliteiten te hebben doorkruist, was het alweer avond geworden en konden we aan een welverdiende mensa-maaltijd beginnen. Deze was snel achter de kiezen en toen was het bunker-tijd. En toen gebeurde het. . .

Hoofdstuk 2: De plurkers.

We schrijven maandagavond, 23 augustus. Aangezien wij (de intro-broers (jaja, we zijn al veel ouder)) ons de Plurkers wilden noemen, liepen onze intropapa's (Mark H. & Endy K.) al de hele dag met plurken te zwaaien. Zodoende hebben wij ons zelf de plurkers gedoopt. Bij een potje bier was ons lijf-lied al snel geschreven:

Wij zijn de Plurkers, wij en ik
Tien echte Plurkers, wij en ik
Wij blijven altijd bij elkaar,
al worden we meer dan vijfdejaars
Wij zijn de Plurkers,
Tot de laatste snik.

Dinsdag, 24 augustus t/m vrijdag 27 augustus. Om de discipline te handhaven was de regel gesteld, dat degene die 's morgens in totaal meer dan 15 minuten te laat is, een vlaai moet kopen. Het zal duidelijk zijn dat wij veel vlaai gegeten hebben in die week. Aangezien wij met glans de faculteits-tocht gewonnen hebben, viel ons weer een vlaai ten deel. Andere hoogtepunten uit deze introweek waren de meesterlijke prestaties van de intropapa's bij het limbodansen. De grote geile Plurk Mark H. vestigde hierbij zelfs een diepterecord van slechts 65 centimeter. Wij hebben ons ook op muzikaal gebied laten gelden. Onder vocale begeleiding van ons zong Tim H. de sterren van de Hemel. Het is duidelijk dat wij heerlijk genoten hebben van deze prachtige week.

Hoofdstuk 3: De Follow-Up.

Op een gedenkwaardige vrijdag in Oktober (welgeteld de eerste) gingen we vol goede moed gepakt en gezakt op weg naar onbekende bestemming. Deze prachtig uitgestippelde duurde ongeveer 2,5 a 3 uur. Met dank aan de begeleiding die ons alle uithoeken van Noord-Brabant liet zien. Spelletjes zoals ezelen, pimpelen en toupen waren zeer in trek die

avond. Na een nachtwandeling door de bagger van Mortel werd een kampvuur aangelegd. Ook hier was het gezang niet weg te denken. Na een nacht lang opgebleven te zijn was het tijd voor ochtendgymnastiek. Hierbij hoort natuurlijk lekkere keiharde house-muziek. Jeroen V., die zijn onderkomen had gezocht naast een van de speakers, zal dit beamen. Toen de ochtendzon doorbrak was het alweer de laagste tijd om een stevig ontbijt te halen bij de plaatselijke bakker. Niet lang daarop begaven wij ons huiswaarts waarbij de ketting van Michiel S. de geest gaf, waardoor ons verblijf in het Brabantse polderlandschap nog wat verlengd werd. Uiteindelijk kwamen wij dan toch vermoeid maar voldaan in Eindhoven aan.

Wordt (misschien ooit eens een keertje in de verre en ongewisse toekomst) vervolgd. 📝

Financiële steun na studievertraging

Willem Lodder (UR, TH-éen)

Momenteel bestaat de financiële steun na studievertraging uit het auditorenfonds. Door de vijfjarenmaatregel zijn er naast het auditorenfonds twee nieuwe fondsen gekomen: het ROTS-fonds (alleen voor WSK, INF, N, T, E en W) en het afstudeerfonds (voor alle opleidingen).

Het ROTS-fonds (Regeling Ondersteuning Techniek Studenten) is voor studenten van de opleidingen WSK, INF, N, T, E, en W van de generaties '91, '92 en '93. Je ontvangt maximaal zes maanden ROTS-fonds, als je na vijf jaar studeren nog maximaal 42 studiepunten moet halen voor het afsluitend examen.

Het afstudeerfonds is voor alle studenten en heeft dezelfde vertragingsoorzaken en erkenningstermijnen als het auditorenfonds. Er zijn echter twee verschillen, namelijk:

1. Het moment waarop aanspraak gemaakt kan worden op het afstudeerfonds is na vijf jaar en voor het auditorenfonds is dat na zes jaar;
2. De vertragingsoorzaak wordt bij het afstudeerfonds geldig bij een studietempo lager dan $8/11$ maal het nominaal tempo (42 studiepunten per jaar) en bij het auditorenfonds lager dan $2/3$.

Omdat het ROTS-fonds voor studenten van WSK, INF, N, T, E en W al voorziet in een vervanging van de studiefinanciering voor het eerste half jaar, geldt het afstudeerfonds voor hen na vijf jaar en zes maanden en moet het studietempo lager dan $8/11$ maal het nominaaltempo zijn.

Om aanspraak te maken op het afstudeerfonds of het auditorenfonds, moet aan twee voorwaarden worden voldaan:

1. Tijdens de periode van de vertragingsoorzaak, moet je studietempo onder het $4/5$ of $8/11$ (afstudeerfonds) of het $2/3$ (auditorenfonds) tempo liggen.
2. Op de peildatum (na vijf, vijf en half of na zes jaar) moet je in nominaaltempo binnen de erkenningstermijn kunnen afstuderen.

Voor meer informatie over ROTS en geldige vertragingsoorzaken en erkenningstermijnen kan je terecht bij bureau studentendekanan, HG 0.08, telefoon (47)2263. Als de folder geen duidelijkheid biedt, kan je een afspraak maken.

Tempobeurs

Dit jaar is de tempobeurs ingesteld. Dit betekent dat elke student dit jaar 25 % (10 studiepunten) van een jaar (42 SP) moet halen. Als dit niet het geval is, dan wordt je studiefinanciering over het jaar omgezet in een rentedragende lening. Uitzonderingen gelden voor eerstejaars studenten die met hun studie stoppen voor 1 februari en studenten die in dit jaar afstuderen (afsluitend examen halen).

De peildatum voor de tempobeurs is 1 september. Alle resultaten van het jaar moeten voor 30 september bij de administratie van je opleiding worden geregistreerd. De rentedragende lening begint te lopen vanaf 1 januari van het volgende jaar. Waarschijnlijk wordt het tempo in '94-'95 50 % (21 SP) en in '95-'96 70 % (29 SP).

Een uitgebreid informatieblad is te krijgen bij bureau studentendekanan. Daarin staat ook wat je moet doen bij overstap naar een andere opleiding of bij het niet halen van de norm door bijzondere omstandigheden. Ook je studieadviseur kan hierbij helpen.

Boekenverkoop

Susan Dumont

Ik: Hallo mensjes en studenten. Ik heb weer eens heeeel interessante dingen te vertellen.

Jullie: Echt waar?????!!?

Ik: Ja, echt waar. Men kan tegenwoordig zijn naam en telefoonnummer op een lijst bij GEWIS schrijven als men van zijn oude frustraties (lees: boeken) afwil. Mensen en studenten die deze boeken willen kopen kunnen, dan een klein blikje gooien op deze lijst en daardoor kan eventueel een transactie plaatsvinden van boeken en van geld. Als het goed is vinden deze twee stomen in een tegengestelde richting.

Met andere woorden: bij GEWIS kan men tweedehandsboeken aanbieden aan de overige leden. De intekenlijst hangt op in de GEWIS-kamer. Studenten die geïnteresseerd zijn in tweedehandsboeken kunnen via deze lijst contact opnemen met mensen die boeken willen verkopen.

Een studiereis is geen reis

Big O

Deze uitspraak lijkt op een voorbeeld van een tegenspraak uit een college Logica 1 of Verzamelingenleer. Dit is echter niet helemaal waar, aangezien een studiereis geen kwestie is van het zich per vervoermiddel verplaatsen en het eventueel verblijven in een ander gebied.

Tijdens een studiereis van GEWIS staan namelijk een aantal onderwerpen uit de wiskunde en de informatica centraal, waar de deelnemers tijdens een voorbereidingsperiode vertrouwd mee raken. Ook voor de studiereis naar Rusland in april 1994 staan drie onderwerpen centraal. Deze onderwerpen zijn: gedistribueerde systemen en databases, mathematische aspecten van digitale communicatie en computational mechanics. Ook zullen de deelnemers geïnformeerd worden over de taal, de cultuur, de geschiedenis en de politieke situatie van Rusland.

Op dit moment worden er over de diverse onderwerpen reeds informatieve lezingen gehouden, waarvoor ik alle belangstellenden graag wil uitnodigen. Op de bekende publicatieborden en zowel in als in de buurt van de GEWIS-kamer hangen posters, waarop het aanbod van de door de RUSCO georganiseerde lezingen vermeld staat. De RUSCO heet dus iedereen, die interesse heeft in één van de eerder genoemde onderwerpen, van harte welkom bij de nog resterende lezingen.

Tot slot is er nog een trieste mededeling te melden. Elk jaar kan de buitenlandse excursie commissie (BUEX) van GEWIS een aantal kinderen adopteren met dezelfde reislust en organisatiedrift als de leden van de BUEX. Dit jaar hebben zich echter nog geen slachtoffers aangemeld om de studiereis van 1995 te organiseren. Heb jij zin te overleven in de jungle die BUEX '95 heet, kom dan eens langs bij GEWIS voor meer informatie. Er zijn trouwens ook nog een aantal opa's en een reeds afgestudeerde oma voorradig. 📌

advertentie BuEx

Waarde: drie centen. . .

Jumyth

Een van de categorieën in de laatste Zomerpuzzel was genaamd: M.V.D.W.O.A. Deze afkorting stond voor: 'Meneer Van Dale wacht op antwoord' en het was de bedoeling dat bij de tien gegeven 'Van Dale- omschrijvingen' het juiste 'Van Dale-woord' gevonden moest worden (ik heb het ook niet verzonnen!). Al bladerend door de Dikke kwam ik allerlei vreemde, opmerkelijke maar ook erg discutabele woorden en omschrijvingen tegen.

En alhoewel ik mezelf in bijna alle omschrijvingen goed kon vinden was er toch echt eentje die me tegen de borst stuitte. Het was de volgende omschrijving:

Universiteit (v:-en): *Instelling voor hoger onderwijs.*

Inderdaad er is een tijd geweest dat deze omschrijving me inderdaad als zeer aannemelijk in de oren heeft geklonken. De tijd waar ik dan over spreek is die van vóór mijn T.U.-tijd. De tijd dat je universitaire aspiraties nog bestonden uit voorlichtingsdagen en voorlichters met mooie folders.

Hoe anders blijkt het te zijn als je je collegegeld hebt overgemaakt en je gegrepen bent door de tentakels (of was het nu tentamens?) van de faculteit. Opeens blijkt het toch allemaal niet om jou (de student) te draaien. Meteen al in het eerste trimester zijn er al docenten die met meer of minder woorden iets zeggen in de trant van: "Een universiteit is er voor onderzoek. Jullie mogen van geluk spreken dat jullie er een graantje van mee mogen pikken" en "Dat onderwijs doen we er maar bij."

Wil je een docent/medewerker eens op zo'n uitspraak (of gewoon over een college) aanspreken, dan dien je eerst een afspraak te maken bij een secretaresse ('daar heb je weer zo'n lastige student'). En als je dan geluk hebt, kun je binnen drie weken eens langs komen en anders wordt je wel door verwezen naar een AIO (want die twee uurtjes die je docent heeft gereserveerd voor onderwijs, zijn vrij snel vol).

Ook later in je studie blijf je hiermee geconfronteerd worden. Alhoewel je langzamerhand toch een deel uit gaat maken van 'het onderzoek' (dat waar het allemaal om gaat) zijn afstudeerders verplicht om hun afstuderen rond de congressen, symposia en uitwisselingsprogramma's van hun professor heen te plannen (voor zover mogelijk). Ook een acceptabel bureau schijnt voor een afstudeerder niet mogelijk te zijn. Een zoldertje met een exotisch klimaat is (ten minste voor de informatici onder ons) je lot.

Doch niet alleen in behuizing voor studenten komt deze houding tot uiting, ook in bijvoorbeeld de beschikbaarheid van computerapparatuur blijkt de prioriteit al jaren zeker niet bij de studenten te liggen.

De consensus van medewerkers op onze faculteit voldoet zeker niet aan de omschrijving zoals die hierboven door de heer Van Dale omschreven is. Niet de studenten maar het onderzoek staat centraal. Ik denk dat ik maar eens een briefje ga schrijven naar meneer Van Dale en hem vraag of hij de omschrijving van 'universiteit' aan wil passen:

Universiteit(v:-en): *Instelling waar onderzoek wordt gedaan en studenten om wille van de inkomsten (zowel van student- als overheidszijde) gedoogd worden.*

De Moot-GEWIS-Midwinterweekend!!!!

Muriel Claassen

Nog een paar dagen en het is 1994, nog een paar weken en het is vrijdagavond 4 februari en we zijn klaar om weer naar het mooie bergachtige België te gaan. Want dan begint het enige, en altijd even spectaculaire

DE MOOT-GEWIS-MIDWINTERWEEKEND!

Deze keer zal dit grootsche evenement dus plaatsvinden op 4-6 februari 1994. Dit betekent vrijdagavond vertrekken en zondagavond moe en voldaan weer terugkeren in Eindhoven. Helaas kunnen we dit keer de intrigerende bergmassa's niet meer binnen kruipen, maar niet getreurd, want we zullen jullie nu laten ontdekken hoe geweldig de Belgische bergtoppen van buiten kunnen zijn.

Ook dit keer zul je verzekerd zijn van avontuur, uitdaging, spanning, sensatie, . . . , zo mogelijk nog extremer dan voorgaande jaren. Het weekend wordt opgesplitst in één dag mountainbiken onder ervaren "begeleiding" en één dag wat anders. . .

De MOOT had haar bijlen weer meegenomen, en dat heeft het bos geweten. . .

Afgezien van het feit dat het Midwinterweekend een goeie gelegenheid is om eens even aan het leven binnenshuis te ontsnappen, is het vooral dé perfecte manier om bij GEWIS

betrokken te raken. De ervaring leert namelijk dat het Midwinterweekend niet alleen een bron van stoere verhalen is, maar dat het met name altijd een beregezellig weekend is.

Bij deze wil ik dan ook vooral eerste- en tweedejaars GEWISleden aansporen om vooral toch maar wel mee te gaan. Voor meer details over het Midwinterweekend kun je natuurlijk Bij GEWIS terecht en in het bijzonder bij een **de MOOT**lid (Jan, Jeroen of Muriel).

Ik moet, tot slot, nog wel even benadrukken dat het mogelijk is dat er dit jaar een maximum aan het aantal deelnemers gesteld zal gaan worden, omdat onze geliefde Harry in dienst moet en dan dus niet voor ons de BIG-bus kan berijden. Dus schrijf je SNEL in!! 📝

Ook op zoek naar geld?

Petra Schuurman en Susan Dumont (BiEC)

Op 26 oktober vertrokken 17 studenten in de richting van de effectenbeurs te Amsterdam. GEWIS had de intentie om de GEWIS-pot bij te spekken. Helaas, de bewaking was erop voorbereid: een RUSCO-lid werd prompt de toegang geweigerd. Maar na smeekbeden van Susan en Petra werd Roy toch toegelaten. Na al onze lege tassen (die vol zouden moeten worden) in de kluizen te hebben gestopt, werden wij door onze liefvallige 'Leontien' naar de koffie gebracht.

Na enig geslurp en geknoei (ja weer Roy), kregen we een informatiefilm te zien over het reilen en zeilen van de Effectenbeurs. Hier kwam ook de historie van de effectenbeurs aan bod (een weetje: de eerste effectenbeurs ter wereld werd in 1876 in Amsterdam gebouwd). Verder werden o.a. de termen aandelen, obligaties, fondsen en koersen uitgelegd. Ook de interne structuur is uitgebreid aan bod gekomen.

Nadat Leontien weer in de spotlights stond, mochten wij vragen op haar afvuren. Ondanks alle slimme en domme vragen, stond Leontien niet bepaald met haar mond vol tanden. Op haar vraag hoeveel geld wij dachten dat er per dag op de effectenbeurs verhandeld wordt, kwamen antwoorden tussen een paar miljoen (Oscar) en honderden miljarden (Jasper). De waarheid lag, zoals altijd, nu ook weer in het midden: 5 miljard.

Nadat onze dorst naar kennis geleest was, mochten we de sfeer uit de praktijk proeven: een rondleiding over de beursgallerij. Begeleid door een bewaker zo breed als Schwarzenegger (helaas niet zo knap als hij), mochten wij propjes naar beneden gooien op de werkvloer. Dit viel helaas niet op: het was al zo'n troep. Tip voor geïnteresseerde toekomstige handelaars: als je niet van jasje, dasje, wit overhemdje houdt, kun je hier maar beter niet gaan werken.

Na onder het toezien van twee deftige uitsmijters het pand verlaten te hebben, verspreidde GEWIS zich, rond 14.00 uur, helaas nog steeds zonder 'sponsoring', over Amsterdam en werd o.a. het sexmuseum bezocht.

Ook zin in een excursie? Let eens op de BiEC-posters!

Van deze en elke andere excursie georganiseerd door de BiEC worden uitgebreide verslagen gemaakt (ook van de NLR excursie die plaats vond op 12 oktober j.l.). Deze liggen ter inzage bij GEWIS. Wil je dus nog specifieke informatie omtrent een bepaalde lezing of bezoek, kom dan even langs. 📝

Uitwisseling DESDA - GEWIS

Petra Schuurman (BiEC)

Op 8 oktober werd de trein van 9.00 naar Nijmegen onveilig gemaakt door naar koffie snakkende GEWIS'ers. De plaats van bestemming was de DESDA-kamer. DESDA is de studievereniging voor wiskundestudenten op de universiteit van Nijmegen, ons Nijmeegse zusje dus. Na een hartelijke ontvangst en vooral lekkere koffie werden ons twee lezingen voorgeschoteld, die niet alleen de praktische kant maar ook de leuke kant van de wiskunde lieten zien.

In de eerste lezing leerden we hoe je van één sinaasappel twee sinaasappels kunt maken (als je het Keuzeaxioma aanneemt). Na verwoede pogingen met Nijmeegse sinaasappels kwamen we echter achter de waarheid: theorie is altijd makkelijker dan praktijk.

Het onderwerp van de tweede lezing was cyclische rijtjes. Door middel van deze rijtjes werd de kans uitgerekend dat een persoon die twee stappen van de kant afstaat in het water valt. Hij heeft een zak met 10 blauwe balletjes en 10 rode. Hij moet ze er allemaal uittrekken. Als hij een blauwe pakt moet hij een stap naar achteren doen, als hij een rode pakt een stap naar voren.

Na dit leuke puzzeltje was het tijd voor het informele gedeelte: een stadswandeling gecombineerd met een pilsje aan de bar gevolgd door een etentje in een knus restaurant. Na een rondje kermis was het voor sommigen tijd om te gaan. Anderen bleven tot in de kleine uurtjes in Nijmegen feesten. **DESDA bedankt!**

Een week later was het aan DESDA de beurt om een bezoek te brengen aan de stand van de Dommel. Op het programma stonden onder andere een tweetal lezingen, een stadsspeurtocht en een heerlijk Italiaanse maaltijd (althans voor de meesten onder ons). De dag werd, zoals Eindhovense traditie getrouwd, afgesloten in de AOR.

Lijkt je dit leuk om eens mee te maken, kom dan ook mee met de volgende uitwisseling! Gezellig hoor! 📎

Oplossing puzzel Supremum 26.1

Kees van Tol

De koe en de stier lopen ieder 100 meter totdat ze elkaar ontmoeten. De vlieg vliegt vier keer zo hard als de koe en vliegt in dezelfde tijd dus 400 meter. 📎

Fermat opgelost

Patrick Oonincx

Het lijkt weer één van de saaie technische resultaten, die voornamelijk het half dozijn specialisten in één van de vele subdisciplines van de wiskunde interesseert: Het vermoeden van Taniyama is waar voor de klasse van semi-stabiele elliptische krommen. Andrew Wiles, een zeer gerespecteerd getaltheoreticus van Princeton University, kondigde dit resultaat aan in de derde van drie lezingen die hij gaf tijdens een conferentie over getaltheorie, gehouden in het onlangs geopende Newton Instituut in Cambridge. Men zou nu het gewoonlijk beleefde applaus verwachten in afwachting van de koffiepauze.

Deze keer was het niet zo. De lezing van Wiles werd met enthousiast applaus ontvangen, waarna een onbesuisde stormloop begon om e-mail te verzenden. Het nieuws van het resultaat deed de wiskundige wereld versteld staan. Waarom was men zo opgewekt door het bewijs van een vermoeden over elliptische krommen? Dat was vanwege het feit dat de geheimzinnig lijkende theorie van Wiles een verbazingwekkend gevolg met zich mee bracht: De laatste stelling van Fermat is waar.

De laatste stelling van Fermat, onbetwist het beroemdste probleem in de wiskunde, zegt dat de vergelijking $x^n + y^n = z^n$ geen geheeltallige oplossingen x , y en z bezit indien de exponent n groter dan 2 is. De beroemdheid van de stelling is gedeeltelijk te wijten aan haar eenvoud: De bewering van het probleem kan door iedereen, die op de hoogte is van de stelling van Pythagoras, begrepen worden. Deze is echter ook gedeeltelijk veroorzaakt door de ogenschijnlijke moeilijkheidsgraad van het probleem, dus door het feit dat reeds zo veel wiskundigen het probleem probeerden op te lossen en hier niet in slaagden. Maar een groot gedeelte van de roem van het probleem ligt in manier, waarop Fermat het voor het eerst presenteerde: Hij noteerde de theorie in de kantlijn van een boek met het commentaar “Ik heb een waarlijk opmerkelijk bewijs, waarvoor deze marge te klein is om het te bevatten”.

Of Fermat echt een bewijs had of niet; hij maakte geen grap over een te kleine marge. Het bewijs van Wiles neemt 200 pagina's in beslag, en het is zo kort, omdat het voortbouwt op het werk van veel andere wiskundigen. “Hij gebruikt zo ongeveer alle gereedschappen die in de laatste 15 jaar in de algebraïsche-rekenkundige geometrie zijn ontwikkeld”, zegt een hem bewonderende Ken Ribet van Berkeley.

Inderdaad, het is eerder de manier waarop het bewijs van Wiles de getaltheorie een stap langs een breed front vooruitbrengt, dan het slechts in gaan op de laatste stelling van Fermat, die de experts overtuigd heeft van zijn correctheid. Zelfs als er fouten of hiaten in het bewijs zitten, dan zijn zij waarschijnlijk ondergeschikt en gemakkelijk te herstellen. “De conceptuele schets van het bewijs maakt het zeer geloofwaardig”, zegt Barry Mazur van Harvard University. “Het past allemaal goed samen”.

De bekwaamheid van Wiles behoort eigenlijk toe aan de theorie van elliptische krommen. Ruwweg kan men zeggen, dat een elliptische kromme een verzameling oplossingen van een vergelijking is, die kwadratisch in één variabele en kubisch in een andere variabele is, zoals bijvoorbeeld $y^2 = x^3 + 1$. Toepasselijk is dat de theorie van elliptische krommen ook bij Fermat opkwam. Trouwens het principe van Fermat over ‘oneindige daling’ — een soort terugwaartse inductie — ligt nog steeds in het hart van het onderwerp, volgens John

Coates verbonden aan de University of Cambridge. Het centrale probleem in de theorie van elliptische krommen is het beschrijven van de verzameling van rationale punten op zo'n kromme. Een zeer groot aantal aanpakken, zowel algebraïsche als analytische, zijn voor dit doel ontwikkeld. De meeste methoden zijn echter gebaseerd op vermoedens die nog bewezen dienen te worden. Eén van de belangrijkste van deze vermoedens werd voor het eerst geformuleerd in 1955 door Yutaka Taniyama. Het vermoeden van Taniyama zegt dat elke elliptische kromme een geassocieerde modulaire vorm heeft: een analytische functie wiens speciale eigenschappen een licht werpen op de rationale punten van de kromme.

Dit alles lijkt ver verwijderd van de laatste stelling van Fermat. Tien jaar geleden was dit inderdaad zo. Echter in 1985 stelde Gerhard Frey van de universiteit van het Saarland in Saarbrücken dat elk tegenvoorbeeld van de laatste stelling van Fermat tot een tegenvoorbeeld van het vermoeden van Taniyama zou leiden. Specifiek, als $a^n + b^n = c^n$ een tegenvoorbeeld voor de laatste stelling van Fermat is, dan, zo beweerde Frey, zou de vergelijking $y^2 = x(x - a^n)(x + b^n)$ geen geassocieerde modulaire vorm hebben. Het idee van Frey werd een jaar later door Ribet bewezen, die een technisch resultaat leverde, dat de relatie tussen de laatste stelling van Fermat en het vermoeden van Taniyama completeerde. De theorie van Ribet betekende dat het beter zou zijn dat de laatste stelling van Fermat waar zou zijn. Immers anders zou een drastische herziening van de theorie over elliptische krommen nodig zijn. Echter het leidde er ook toe, dat het vermoeden van Taniyama moeilijker te bewijzen leek dan ooit tevoren.

De laatste stelling van Fermat. . .

Misschien ook wel niet. Wiles, die één van de toonaangevende deskundigen op het gebied van de elliptische krommen is, wijdde zichzelf toe het vermoeden van Taniyama tenminste voor de klasse van zogenaamde semi-stabiele elliptische krommen, waarvan bekend was dat ze alle mogelijke tegenvoorbeelden van Frey bevatten, te bewijzen. Hij werkte meer dan zes jaar in het geheim aan het probleem, terwijl hij slechts een klein aantal collega's op de hoogte hield van zijn vooruitgang. Zelfs Mazur was verbaasd toen Wiles in juni in Cambridge arriveerde, hem zijn manuscript toonde en hem vertelde wat hij gedaan had.

De basisstrategie van het bewijs van Wiles is het eerst bewijzen van het vermoeden van Taniyama voor een gelimiteerde subklasse van semi-stabiele krommen en vervolgens de uitbreiding hiervan naar de gehele klasse. Het moeilijke gedeelte van het bewijs berust in het verkrijgen van een eerste aanzet. Om hierin te slagen, bracht Wiles het werk van talrijke anderen samen, waaronder Matthias Flach (een oud student van Coates, nu aan de universiteit van Heidelberg), V.A. Kolyvagin van het Steklov Instituut als wel Ribet, Mazur en Coates. Zoals de elliptische kromme theoreticus het zei: "De bibliografie in zijn werk zal zeer omvangrijk zijn".

Wiles vroeg drie lezingen te kunnen geven aan het Newton Instituut. Gedurende de eerste twee gaf hij niets prijs over de vorderingen van zijn onderzoek. Het was duidelijk, dat hij een stuk van het vermoeden van Taniyama zou bewijzen, echter het was niet duidelijk hoe groot dit stuk zou zijn. Wiles bracht de geruchten tot rust op woensdag 23 juni. Hij wikkelde in zijn verhaal de centrale theorie over semi-stabiele krommen en toen, bijna als een nadere overweging, herinnerde hij het publiek aan het niet triviale gevolg van het resultaat. Er volgde een moment van stilte, toen het publiek de historische aankondiging in zich opnam, en vervolgens applaus. Vervolgens was er een koffiepauze.

Bron: SIAM-News, Oktober 1993

“Als het zeil scheurt, zit er een gat in”

GEZEVER

Onder dit vaandel was het GEWIS Zeilweekend 1993, het tweede in succes(sie) alweer dat door Gezever werd georganiseerd, begonnen op vrijdag 24 september. De meeste deelnemers vertrokken rond 4 uur 's middags uit Eindhoven, maar de Gezever had in haar wijsheid besloten al 's morgens vroeg te vertrekken. Nadat we in de trein de laatste hand aan de vaantjes hadden geslagen, kwamen we ruim op tijd aan in Sneek, zodat we zelfs nog op een terrasje konden gaan zitten. Het was erg mooi weer, de zon scheen uitbundig, maar toch voelden we uit het Zuiden de donkere wolken al aan komen zetten.

Vanwege de goede planning waren we natuurlijk veel te vroeg klaar met onze voorbereidingen, zodat we maar op de kade gingen zitten wachten tot de deelnemers zouden komen opdagen. De ware groepsgeest ontbrak nog een beetje, want de eerste deelnemer verscheen al om 5 uur, terwijl de laatste pas rond 11 uur aankwam. Natuurlijk verzamelpunt was cafe "De Watersport", en daar werd dan ook het weekend ingeklonken. Vooral toen om 12 uur bleek dat er twee jarigen waren, kwam het 'laatste rondje' toch nog onverwacht.

Een nadeel van het vaker organiseren van zeilweekenden is dat het voor de organisatie steeds moeilijker wordt om nieuwelingen te vinden die mee willen. Het zijn tenslotte voornamelijk

deze die 's nachts nog voor vertier zorgen door onsamenhangende conversaties met de golven op te brengen, onder geweeeklaag dat iemand de kant aan het schommelen heeft gebracht. Gelukkig had de organisatie er nog enkele gevonden, zodat er toch nog enkele deelnemers 's morgens stil en mak rondliepen.

Op zaterdag bleek wel dat het mooie weer van vrijdag slechts de organisatie was beschoren: het zou een regenachtige en slechts een beetje winderig weekend worden. Schippersoverleg resulteerde in einddoel Langweer, waar iedereen in eigen tempo naartoe mocht proberen te varen. Gaande de dag begon het steeds harder te regenen, en toen iedereen in Langweer was aangekomen werden de boten snel verlaten en de warme chocolademelk opgezocht in de cafe's. Enkele bikkels durfden onder dekking van drank nog wel een tochtje over het water aan, maar ook zij werden na twee uur door hun schipper aan wal gebracht (waarvoor hulde). De soep werd in het damestoilet genuttigd, en toen was het tijd voor het avondvreugd: een bruin cafe werd veroverd en de DJ aldaar omgepraat om vooral Nederlandse muziek te draaien.

De 'Ridders van de Ronde Tafel' lieten zich niet kennen en zongen uit volle borst mee, onderwijl tot halve liter pullen leegdrinkend. Toen dit cafe om 2 uur alweer dicht moest vonden de meesten het wel welletjes, maar enkelen feesten nog door op de boot van een van de organisatoren (moet het altijd zo zijn?). Nadat in verbazend tempo flessen Apfelkorn, Schelvis, Whiskey en Wodka op waren gegaan ging iedereen gelukkig op zijn eigen boot zijn roes uitslapen.

Het was 's morgens al 11 uur toen er geweeeklaag opsteeg uit een van boten dat de organisatie voor ontbijt had moeten zorgen. De kou moet die boot toch wel flink te pakken gehad hebben, want wie wil er nu voor 11 uur al ontbijt? Nadat een deel van de organisatie dan maar weer

in de damestoiletten aan het kokkerellen geslagen was (ontbijt met spek en ei en melk en zelfs koffie, wat een luxe!), liep de andere helft bezorgd rond. De wind was in de nacht flink aangewakkerd, en er waren zelfs verhalen over valken die met stormfok omgeslagen waren op de plassen voor Langweer (later bleek het 's morgens in Heeg windkracht 8 gewaaid te hebben). Een andere club uit Heeg besloot om met 15 valken een sleep te maken en op die manier maar terug te gaan naar Heeg, maar rond 1 uur ging de wind plotseling liggen, en besloten we toch maar allemaal uit te varen. De stormfokken werden er al snel uitgegooid toen de wind echt bleek te zijn gaan liggen, en ondanks de regen (die sommige watjes plotseling wel parten speelde) werd er toch nog lekker gezeild.

Omdat iedereen wel weet of zich wel kan voorstellen wat zeilen bij windkracht 4 en regen inhoud, zal ik daar hier niet verder op ingaan, en slechts vermelden dat gelukkig iedereen op tijd weer in Heeg op de kant stond. Aldaar was er weer (oh nee!) lekkere Unox Maaltijdsoep te eten, en werden de bootjes weer overgedragen aan Hoora. Tijd voor terugreis die nog lang zou duren...

De bus werd net niet gemist en de trein was ruim op tijd dus we stonden iets te vroeg in Leeuwarden klaar voor de trein naar Eindhoven. Snel werd het restauratierijtuig geclaimd, en nog voor het vertrek van de trein was de bundel al tevoorschijn gehaald. Naast de bundel verscheen een onwaarschijnlijke collectie drank op tafel, die echter al voor Den Bosch helemaal op was. Aangezien het geheugen ons nu iets in de steek laat, zullen we dit maar fragmentarisch kunnen beschrijven.

Naast de gebruikelijke meezingers uit het Brabantse land waren er ook de jolijke meedoeners als "Hoofd, schouders, knie en teen" en het door Joost geïntroduceerde "Mijn hoed die heeft 4 hoeken". De conducteur kwam steeds meewariger langs, en liep op het laatst maar om de restauratiewagon heen. Zeker toen we eenmaal in polonaise achter hem aan de naastliggende wagon bestormden is hij niet meer durven komen kijken. Aangekomen in Eindhoven was het nog een heel probleem om iedereen met zijn spullen de trein uit te krijgen, en het is dus maar goed dat de NS besloten had dat de trein niet verder zou rijden (anders waren er weer Lexiaanse middelen nodig geweest om de trein schoon te krijgen).

De meesten hadden er nog geen genoeg van toen we al om 10 uur terug waren in Eindhoven en gingen dus maar naar de AOR. Daar werden we afgevoerd naar de schuifbar, omdat de film nog bezig was, waar we o.a. nog een stille polonaise gelopen hebben. Na het einde van de film werden we in de hoofdbar losgelaten, alwaar velen nog tot laat doorzakten. Nu wordt het geheugen echter dusdanig blank dat we het hier maar bij laten, aangezien feit en fictie door elkaar beginnen te lopen.

P.S. Mensen die na het lezen van bovenstaand verhaal graag een keer meewillen met zo'n leuk zeilweekend kunnen hun interesse kenbaar maken bij een van de vele leden van Gezever. We zorgen er dan voor dat je ruim op tijd een uitnodiging voor het volgende zeilweekend toegestuurd krijgt.

De Studentenraad

Jeroen Rutten (voorzitter Studentenraad, 1992–1993)

Een verslag van het collegejaar 1992–1993

De studentenraad van de faculteit Wiskunde en Informatica is een adviesorgaan binnen de bestuursstructuur van deze faculteit, en hij geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de studierichtingscommissies (per 1 september 1993 opleidingscommissies geheten), aan de faculteitsraad, maar ook, indien nodig, aan de vakgroepsbesturen. Daarvoor vergadert de studentenraad een keer per week, en hebben de studentleden van de opleidingscommissies en de faculteitsraad zitting in de studentenraad, evenals de onderwijscommissaris. De studentenraad houdt zich bezig met het signaleren en oplossen van allerlei problemen op onderwijsgebied binnen de faculteit. Om deze taak goed te kunnen vervullen zijn er voor beide studierichtingen binnen de faculteit zetels in de raad voor eerstejaars, tweedejaars, en ouderejaars studenten. Bovendien zijn er nog zetels voor studenten van de verkorte opleiding informatica. Hieronder volgt een overzicht van de belangrijkste onderwerpen waarmee de studentenraad zich in het collegejaar 1992–1993 heeft bezig gehouden.

1. Colleges en instructies.

In het algemeen komen er bij de studentenraad weinig klachten binnen aangaande colleges en instructies, indien men dit afzet tegen het grote aanbod van vakken van de faculteit Wiskunde en Informatica, het service-onderwijs niet inbegrepen. Een compliment aan de faculteit lijkt mij hier dan ook op zijn plaats. De problemen die door de raad gesignaleerd werden, hadden voor het merendeel betrekking op de beschikbaarheid van boeken en dictaten (zie onder), of op de zaalaccomodatatie waar het college plaatsvond. In voorkomende gevallen is contact opgenomen met de verantwoordelijken om zo mogelijk tot een oplossing te komen. Slechts in twee gevallen was er kritiek op de manier van lesgeven van een docent. In beide gevallen hebben de onderwijscommissaris en ondergetekende dit besproken met de betrokkene, waarna dit probleem verholpen was.

2. Beschikbaarheid van boeken en dictaten.

In het collegejaar 1992–1993 is het een aantal keren voorgekomen dat, evenals in voorgaande jaren, bij enkele vakken aan het begin van het trimester geen studiemateriaal, hetzij een boek, hetzij een dictaat, beschikbaar was. Dit is bij uitstek een probleem, waarvoor het lastig is om op korte termijn een oplossing te vinden, omdat men hierbij afhankelijk is van derden. In een aantal gevallen waarin geen boek beschikbaar was, bleek het onmogelijk dit op te lossen: de nieuwste druk van het boek moest nog verschijnen, terwijl de laatste oplage van de vorige druk reeds uitverkocht was. In die gevallen waarin geen dictaat (meer) beschikbaar was, duurde het meestal een paar weken voordat het dictaat weer bij de dictatenverkoop te verkrijgen was. In de tussenliggende periode werd het probleem opgevangen, doordat de docent tijdens het college hand-outs verspreidde, of doordat men het benodigde deel van het dictaat van een medestudent kopiëerde. In de toekomst zal men deze problemen ook trachten op te lossen door aan ouderejaars te vragen hun boek of dictaat uit te lenen, dat vaak ongebruikt in de kast staat.

3. Onderwijscommissaris.

De onderwijscommissaris is belast met onder andere het oplossen van diverse problemen op onderwijsgebied, zoals die door de studentenraad gesignaleerd worden. Tot het collegejaar 1992–1993 was de onderwijscommissaris een student-assistent, die in dienst was van de faculteit Wiskunde en Informatica. Met ingang van het collegejaar 1992–1993 is de onderwijscommissaris lid van het bestuur van GEWIS. Zowel in de voorgaande, als ook in de huidige situatie, is de onderwijscommissaris lid van de studentenraad, zodat het voor hem/haar gemakkelijker is om te bemerken welke problemen er spelen op de faculteit, maar ook omdat op deze manier de raad versterkt wordt in zijn functioneren. Dankzij de overgang naar het huidige systeem, waarbij de onderwijscommissaris zitting heeft in het bestuur van GEWIS, is het mogelijk geworden om tot een formeler overleg te komen tussen de studievereniging en de studentenraad, hetgeen de samenwerking tussen beide organen op een positieve manier heeft beïnvloed.

4. Tentamens.

De studentenraad, en met name de onderwijscommissaris, heeft zich ook dit jaar intensief bezig gehouden met de planning van de tentamens in de tentamenperiode. Het bleek dat ook dit jaar enkele vakken gelijktijdig of zeer kort na elkaar getentamineerd zouden worden. In deze gevallen is getracht om de bewuste tentamens meer te spreiden, hetgeen echter niet altijd gelukt is, omdat sommige tentamens ook afgelegd worden door studenten van andere faculteiten. Spreiding van tentamens van bepaalde vakken levert dan weer een opeenhoping op van die van andere vakken.

Ook omtrent de beoordelingstermijn van tentamens deden zich enkele incidenten voor. Een tentamen dient binnen dertig dagen na de zitting te zijn beoordeeld; een student heeft gedurende dertig werkdagen inzagerecht. Een enkele keer werd de beoordelingstermijn overschreden, en is de betrokken docent op zijn verantwoordelijkheden gewezen. Problemen omtrent de inzagetermijn hebben zich niet voorgedaan.

5. Consumentengids.

Aan het eind van het collegejaar 1991–1992 is de eerste editie van de consumentengids verschenen. Indertijd heeft de studentenraad een commissie uit zijn midden benoemd, die zich heeft bezig gehouden met het uitbrengen van deze gids. Hierin wordt een uitgebreidere en duidelijkere toelichting gegeven op vakken die door de faculteit Wiskunde en Informatica worden gegeven, dan in de studiegids het geval is. Inmiddels is de tweede oplage verschenen, en wordt er hard gewerkt aan de tweede editie, die uitgebreider zal zijn dan de voorgaande. Tevens zal de mening van studenten over bepaalde vakken weergegeven worden, welke is verkregen door middel van enquêtes. Dankzij de goede samenwerking tussen de studievereniging GEWIS en de studentenraad is de consumentengidscommissie nu een commissie van GEWIS, en niet meer van de studentenraad.

6. Afstudeerzalen.

De beschikbare ruimte voor afstudeerders is de laatste jaren behoorlijk geslonken, onder andere door het beschikbaar stellen van deze ruimte aan mensen die een tweede fase opleiding volgen (tweejarige AIO's). In het verleden heeft de studentenraad tegenover de betrokken verantwoordelijken schriftelijk zijn bezorgdheid uitgesproken over deze ontwikkeling. Momenteel is het niet te voorspellen hoe groot de beschikbare ruimte voor afstudeerders over een aantal jaren zal zijn, omdat de faculteit Wiskunde en Informatica in haar geheel in

het hoofdgebouw gevestigd zal worden. De afstudeerruimte in het Dommelgebouw komt daarmee te vervallen. De studentenraad zal ook in de toekomst de ontwikkelingen op dit gebied kritisch blijven volgen. ✍

Zo is het toevallig ook nog 's een keer

Kees van Tol

Deze keer geen filmrubriek, maar een stukje televisiegeschiedenis. Het is in januari namelijk 30 jaar geleden dat er een veelbesproken uitzending plaatsvond van het roemruchte programma “Zo is het toevallig ook nog 's een keer”.

De eerste aflevering werd uitgezonden op 9 november 1963. De laatste uitzending vond plaats op 11 februari 1966. Het was een Nederlandse versie van het Engelse satirische programma “Than Was The Week That Was”. Mies Bouwman had het idee naar Nederland gehaald. Bij het team van de eerste uitzending zaten namen als Gerard Reve, Dimitri Frenkel Frank, Jan Blokker, Rinus Ferdinandusse, Joop van Tijn en Herman Wigbold. Op 4 januari 1964 ging de derde aflevering de lucht in.

Omdat de meeste lezers waarschijnlijk nog niet geboren waren in 1964 (hoewel sommigen zich dat moeilijk voor kunnen stellen, zelfs ik was toen nog niet geboren) zal ik eerst een weergave geven van het fragment dat de weken daarna half Nederland op zijn kop zette.

Beeldreligie

Presentator: Met Kerstmis waren alle kerken ter wereld vol. Maar nu zijn ze al weer vele malen leger. En er heerst een grote vrees dat de mensen steeds minder gelovig zouden zijn. Maar die vrees, lieve broeders en zusters, is ongegrond. Want er is een nieuwe, oecumenische religie, die allen — gelovigen en ongelovigen — heeft bekeerd tot een nieuw, intens geloof.

Stad 's avonds

De gelovigen van deze religie belijden hun eredienst in hun miljoenen kerken en kapellen. In de grote en in de kleine steden, in de rijke en in de arme buurten overal waar de zending komt. En de zending rijkt verre. . .

Daken met tv-antennes

Van alle kerken en kapellen wenkt blijmoedig verkondigend het kruis.

Close-up tv-antenne

Het kruis dat zegt tot de wereld: Wie horen kan die hore, wie kijken kan die kijke, hier is het licht, hier vindt gij de ontvangst, hier ziet gij het aanschijn van het Beeld. Want het Beeld is tot de mens gekomen en heeft de mens gevormd naar zijn evenbeeld.

Huizen van buiten met verlichte huiskamertjes

Elke avond verzamelen zich de gelovigen rond het tabernakel en ontsteken het Heilige Beeld. Op zon- en feestdagen blijven zij bijna de gehele dag in devoot stilzwijgen bijeen. Het Beeld zij geprezen dat er slechts weinigen zijn die hun plicht verzaken en — in plaats van het Beeld te dienen — zich overgeven aan zondige bezigheden als daar zijn lezen, spelen of zelfs praten. Neen, de miljoenen en miljoenen gelovigen kunnen niet genoeg krijgen van de

blijde boodschap: In de beginne was het Beeld en het Beeld was goed en het Beeld is goed. Komt allen tot het Beeld, die belast en beladen zijn, want het Beeld zal u rust geven.

En om dat aardse paradijs te verwerven volgen de gelovigen trouw de geboden die het Beeld gegeven heeft:

Gij zult geen ander tijdverdrijf kennen dan het kijkverdrijf.

Gij zult geen afgodsbeelden maken dan de beelden van het Beeld.

Gij zult niet naar uwen naasten kijken, gelijk uwe naaste niet kijkt naar u.

Maar bovenal: gij zult de knop niet omdraaien want dit is het Beeld een gruwel.

En zo won dit machtige geloof elke dag nieuwe discipelen, die gelijk met hun broeders en zusters neerknielen voor het Beeld en bidden: Geef ons heden ons dagelijks programma, wees met ons, o Beeld, want wij weten niet wat wij zonder u zouden moeten doen.²

De uitzending was op zaterdagavond. Op zondagavond gaf minister-president Marijnen een verklaring uit waarin hij meedeelde dat de minister van Onderwijs zon op maatregelen om herhalingen te voorkomen. De volgende dag deelde minister Bot mee dat hij ernstige maatregelen overwoog tegen de VARA. De verklaring van Marijnen had intussen ook de ochtendbladen wakker geschud en op maandagochtend stonden de voorpagina's vol over het programma van zaterdag. Nederland stond op zijn kop. Duizenden mensen schreven brieven naar de VARA, de kranten stonden vol met ingezonden brieven. De presentatoren werden bedreigd en kregen politiebescherming, voor Mies Bouwman reden om er na de vierde uitzending mee te stoppen. De fractievoorzitters van KVP, AR, CHU en VVD vroegen in de kamer of de minister niet had kunnen ingrijpen.

Als tegenreactie kwam ook de rest van Nederland in het geweer. Harry Mulisch schreef in het Parool dat er een ongenadige klap was uitgedeeld midden in de tronie van de Nederlandse stommiteit en hypocretie. Al eind januari verscheen er een boek onder redactie van onder andere diezelfde Harry Mulisch.

Het programma werd niet verboden, het ging nog ruim twee jaar door. Wel was de VARA voorzichtiger geworden. Een conflict over de tekst van de uitzending van 31 maart 1966 bracht het einde voor het programma. Nederland was weer een stuk volwassener geworden, het wachten was op de volgende stap, waarover meer in het volgende nummer.

Een vergelijkbare uitzending zal nu niet meer zulke heftige reacties teweegbrengen, mogelijk omdat de media genuanceerder zijn geworden. Maar wie de denkt dat de tijden echt zijn veranderd hoeft alleen maar terug te denken aan de toestanden rondom "The Last Temptation of Christ". Door protesten heeft de IKON deze film niet durven uitzenden.

In ieder geval, als men het begin januari weer over de affaire heeft, heeft u enig idee waar het over gaat.

²Heeft Ter Braak niet ooit gezegd: "Overschrijven doen we allemaal, we zetten er alleen een voetnoot bij!" Welnu, bij deze...

The Assassination Game

Jeroen van Rijckevorsel

De scharnieren piepten toen hij de achterdeur opende om naar binnen te lopen. Zou iemand het gehoord hebben? Gelukkig was de deur niet op slot. Langzaam sloop hij naar binnen, zijn rechterhand op zijn pistool en zijn linkerhand voor zich uit. Het was pikdonker. Door de spleet van de deur naar de woonkamer viel een felle baan licht. Ook waren er flarden muziek te horen. Ze keken MTV in de woonkamer, maar zij was boven. Hij had al van buitenaf gezien dat het licht op haar kamer aan stond.

Voorzichtig sloop hij de trap op, tree voor tree. Zijn ogen raakten gewend aan het duister en hij begon vage voorwerpen te onderscheiden. Een telefoon, een vaas met bloemen en een kamerdeur met een poster van Brandon uit Beverly Hills 90210. Daar was het. De deur stond op een kier. Voorzichtig keek hij naar binnen. De douche stond aan. Langzaam duwde hij de deur verder open.

“PANG”, “Kom maar onder de douche vandaan Kaat, we hebben hem!” Verbaasd keek hij om. Hij was af. Ze hadden hem erin geluisd.

Het klinkt misschien vreemd, maar dit kan ook jou overkomen als je meedoet met T.A.G. (The Assassination Game). Voor de duidelijkheid zal ik even vertellen wat het spel inhoudt.

Het doel van het spel is eenvoudig, namelijk overleven. Iedereen krijgt een envelop met daarin een briefje met daarop de naam van degene die hij moet elimineren. Het elimineren bestaat uit het raakschieten van een persoon met een speelgoedgeweertje met pijltjes (van plastic, geen dartpijltjes!). Men mag natuurlijk alleen elimineren indien er geen getuigen zijn.

Als je iemand geëlimineerd hebt neem je zijn briefje over en degene die op dat briefje staat wordt nu je nieuwe slachtoffer.

Indien je iemand elimineert die niet op je briefje staat, wordt je vogelvrij verklaard. In dat geval mag iedereen jou elimineren zonder zelf vogelvrij verklaard te worden.

Er zal natuurlijk een prijs zijn voor degene die als enige overblijft en voor degene met de meeste punten. De inschrijving is gratis indien iedereen voor zijn eigen pistooltje zorgt (ongeveer vijf gulden bij InterToys in de Heuvelgalerie of bij Toys'R'us). Het spel zal lopen vanaf vrijdag 7 januari tot en met vrijdag 11 februari en inschrijven is mogelijk in de GEWIS-kamer (HG 8.79) vanaf woensdag 15 december tot en met woensdag 5 januari. De spelregels zullen er dan ook hangen.

Wij hopen natuurlijk dat iedereen meedoet, want hoe meer deelnemers hoe leuker het wordt!

advertentie TAG

Infima

Pieter Jenniskens

Het lijkt er op dat we weer een normaal aantal infima hebben binnengekregen. De colleges zijn weer begonnen en de infima “stromen” weer binnen. Laat dit vooral zo doorgaan, hoe meer infima hoe meer vreugd. Ook infima van “bekende” studenten of mederwerkers zijn van harte welkom.

Dhr. De Graaf tijdens college Analyse 1:

- Voor de mensen die al met hun uitzet bezig zijn, wat God moge behoeden. . .
- Ik kan in veel hogere mate dan u doen alsof ik het allemaal door heb.
- Hoe een mens op zijn eigen ideeën komt, is zijn eigen zaak. . .
- Zo heb ik dat bijna honderd jaar geleden uit mijn hoofd geleerd.
- Ik mag wel een balpen horen schrijven (liever een vulpen) en ik mag je ook wel horen ademen, als je neus misschien verstopt zit.

Dhr. Nederpelt tijdens Logica 1:

- Je moet nu tot 12 tellen, dat is 10 en dan er nog 2 bij.
- Wat wil je nog meer op de vroege morgen om vijf voor half een...

Dhr. Van Geldrop tijdens Lala 1:

- Blablalalalablalablalablalalalalalalalalambdalalalablalabla alle x.

Dhr. Nienhuys tijdens Verzamelingenleer:

- Als ik het over een oneindige vereniging heb, sta ik geen reclame te maken voor het ESC.
- Die arme buitenlanders die geen Nederlands kunnen en zich met latijn moeten behelpen. . .

Tijdens de GEWIS borrel:

- Dhr. Nuij komt binnen met zijn hand in het verband. Hij verklaart: “Ik heb mijn vriendin Crodino te drinken gegeven”

Dhr. van de Ven tijdens Theoretische Mechanica:

- Dat is wiskunde van de kleuterschool.

Dhr. Lenstra tijdens Optimalisering 3:

- Dit is een onderdeel van de stof waarvan de ervaring laat zien dat het niet geapprecieerd wordt door mijn gehoor. Dat ligt misschien aan de manier waarop ik de stof te berde breng. (complexiteit)
- Er zijn veel zwakkere problemen op de wereld, bijvoorbeeld: Hoe blijf ik wakker tijdens college Optimalisering 3.
- Een algoritme is een eenduidig rekenrecept, zoals in een kookboek staat: Gooi een pot bloem bij een pot cyaankali.
- Er zijn opdrachten die we in een algoritme niet accepteren, bijvoorbeeld: Vraag de mening aan je schoonmoeder.
- Er is één addertje onder het gras, maar zo gauw als dat zijn kop boven het gras steekt, trappen we dat met onze hak in.
- Ik schrijf verder met geel, want ik denk dat de directeur besloten heeft dat het feest is en alleen gele krijtjes van acceptabele lengte heeft laten liggen, omdat dat een fleurig effect geeft.

Dhr. van Hoesel tijdens Optimalisering 3:

- Student vraagt om 8:44 uur: “Kan ik nog even koffie halen?”
Van Hoessel antwoord: “Nee, het is tijd, tenzij u voor mij ook koffie haalt. Tenzij u ook voor mij koffie haalt! IK HERHAAL: TENZIJ U OOK VOOR MIJ KOFFIE HAALT!!!”
- Δf is een circulatie. Dat is niet waar, maar wel genoeg.

Dhr. Nederpelt tijdens Logica 2:

- Filosofen kunnen elkaar daar dagenlang de haren over uit trekken. . . als ze tenminste met genoeg haar beginnen.
- . . . als je volgend jaar hier weer zit. . .
- . . . dan stort je wereldje in elkaar en dat is heel prettig, want dan heb je alles.
- Ik ben ook liever lui dan moe, anders was ik ook nooit logicus geworden.

Dhr. Bijlsma tijdens Programmeren 3:

- Je kunt alle programma's als een stelling zien. Dus MS-DOS is ook een stelling. (zaal mompelt spontaan false)
- Als studenten klagen dat ik te snel praat, antwoord ik altijd dat ze te langzaam luisteren.
- Je weet nooit of er nog een toets kan komen of dat de gebruiker reeds overleden is.

Dhr. Wilbrink tijdens Geordende Verzamelingen:

- Wat is het SUPREMUM van de versies van L^AT_EX?

Dhr. Hoogewoord tijdens Geordende Verzamelingen:

- En zou een echte hacker zeggen in gewoon Nederlands: STORE A [D,i]
- 0, 1, 3, 4... de moderne manier van tellen.

Tom Verhoeff tijdens instructie Programmeren 3:

- 'n Truc die je twee keer toepast is een methode.

Oproep Oproep Oproep

Kees van Tol

De redactie van de Supremum is haar archief ingedoken en heeft tot haar schrik moeten constateren dat dit archief incompleet is. Daarom roepen wij ieder die oude nummers van de Supremum heeft liggen deze in te leveren bij de redactie. Wij zijn niet op zoek naar nummers van de afgelopen vier jaar, maar alles wat ouder is is welkom. Onder de inleveraars verloten wij een nummer van de allereerste Supremum uit 1968 (deze hebben wij nog wel in voorraad).

Tentamenhitlijst

Ivana van Overmeeren

De tentamenhitlijst bevat deze keer de cijfers van de tentamens van de interim periode van vorig jaar. De aanduidingen boven de kolommen betekenen het volgende: **Nr** staat voor het nummer van de notering, **gem** voor gemiddelde, **#** voor het aantal deelnemers, **% on** voor het percentage onvoldoendes en **code** voor de vakcode.

Overzicht van de tentamencijfers van wiskunde:

Nr	gem	#	% on	code	naam van vak
1	2.667	3	100.0	2Y300	Analyse 5
2	3.000	1	100.0	2Y710	Wiskunde 1
3	3.154	13	92.3	2S000	Kansrekening
4	3.500	2	100.0	2S140	Toegepaste Kansrekening
5	4.375	8	75.0	2L550	Heuristische Zoekmethoden
6	4.400	10	50.0	2L060	Programmeren 6
7	4.400	5	80.0	2P320	Optimalisering 2
8	4.667	3	66.7	2F000	Verzamelingenleer
9	4.750	16	75.0	2A060	Fundamentele Analyse 1
10	5.000	9	44.4	2N120	Numerieke Lineaire Algebra
11	5.000	4	100.0	2F720	Algebra 2
12	5.118	17	52.9	2A080	Fundamentele Analyse 3
13	5.250	8	50.0	2S520	Wachtrijtheorie
14	5.273	11	36.4	2S210	Mathematische Statistiek 1
15	5.364	11	45.5	2F400	Matrixtheorie 1
16	5.385	13	53.8	2Y220	Analyse 3
17	5.400	5	60.0	2S510	Vernieuwingstheorie en Semi-Markov-processen
18	5.429	7	42.9	2L300	Systeemmodelleren
19	5.444	9	33.3	2S220	Mathematische Statistiek 2
20	5.500	6	50.0	2Y550	Lineaire Algebra en Lineaire Analyse 2
21	5.500	6	33.3	2S300	Variantieanalyse en Proefopzetten
22	5.667	6	50.0	2F520	Combinatoriek
23	5.800	10	40.0	2P310	Optimalisering 1
24	6.000	8	25.0	2A070	Fundamentele Analyse 2
25	6.000	6	50.0	2P340	Optimalisering 4
26	6.077	13	38.5	2S500	Stochastische Processen
27	6.375	8	25.0	2C060	Theoretische Mechanica
28	6.444	9	33.3	2Y180	Analyse 2
29	6.500	4	0.0	2S100	Regressieanalyse
30	6.667	3	0.0	2Y140	Analyse 1
31	6.857	7	14.3	2F710	Algebra 1
32	7.000	4	0.0	2F510	Grafentheorie
33	7.000	2	0.0	2L100	Logica 1
34	7.200	5	0.0	2T030	Wiskundige Economie
35	7.250	8	12.5	2P300	Discrete Optimalisering
36	7.750	4	0.0	2S480	Stochastische Besliskunde
37	7.857	7	0.0	2S150	Gegeneraliseerde Lineaire Modellen
38	8.000	3	0.0	2T020	Inleiding Wiskundige Economie
39	8.000	1	0.0	2K050	Taal en Structuur van de Wiskunde
40	8.000	1	0.0	2F800	Tensorrekening en Differentiaalmeetkunde
41	8.333	6	0.0	2Y510	Lineaire Algebra en Lineaire Analyse 1

Overzicht van de tentamencijfers van informatica:

Nr	gem	#	% on	code	naam van vak
1	3.500	34	76.5	2S000	Kansrekening
2	3.636	11	81.8	2L550	Heuristische Zoekmethoden
3	3.667	3	100.0	2K490	Heuristische Zoekmethoden
4	3.739	23	73.9	2L060	Programmeren 6
5	3.778	18	77.8	2L500	Functioneel Programmeren
6	3.889	9	77.8	2F510	Grafentheorie
7	4.000	1	100.0	2A060	Fundamentele Analyse 1
8	4.045	22	72.7	2L130	Automatentheorie en Formele Talen
9	4.063	16	75.0	2F520	Combinatoriek
10	4.222	9	66.7	2L300	Systeemmodelleren
11	4.417	24	70.8	2Y340	Basiswiskunde 1
12	4.545	22	59.1	2L700	Ontwerpen van Parallele Programma's
13	4.789	19	57.9	2L010	Programmeren 1
14	4.857	21	52.4	2L020	Programmeren 2
15	4.938	16	75.0	2L200	Inleiding Computersystemen
16	5.047	43	55.8	2F180	Geordende Verzamelingen
17	5.067	15	53.3	2F720	Algebra 2
18	5.368	19	42.1	2L320	Implementatietechnieken van Databases
19	5.514	37	40.5	2Y420	Basiswiskunde 3
20	5.545	22	50.0	2F000	Verzamelingenleer
21	5.571	7	28.6	2L900	Verificatie van Parallele Systemen
22	5.667	18	27.8	2L580	Objectgeoriënteerde Databases
23	5.688	16	50.0	2F710	Algebra 1
24	5.698	53	35.8	2L150	Complexiteit
25	5.750	16	50.0	2K050	Taal en Structuur van de Wiskunde
26	6.238	21	23.8	2L330	Logisch Programmeren
27	6.400	10	30.0	2L100	Logica 1
28	6.417	12	16.7	2L120	Logica 3
29	6.652	23	21.7	2L160	Semantiek van Programmeertalen
30	6.700	20	30.0	2L310	Theorie van Datamodellen
31	7.000	28	17.9	2L340	Kennissystemen
32	7.000	1	0.0	2P300	Discrete Optimalisering
33	7.063	16	6.3	2L920	Procesalgebra
34	7.088	34	5.9	2L230	Operating Systemen
35	7.333	3	0.0	2L910	Temporele Logica
36	7.917	12	8.3	2L540	Parsing

De Follow-Up

Frans Claes en Patrick Oonincx

De eerste en tweede oktober was het weer zover, we gingen Follow-Uppen! Na tien video's bij GEWIS te hebben gekeken vertrokken we om ongeveer 5 uur richting boer Koekoek. We reden in twee fietsgroepen en met een bezemwagen.

De fietsgroep met Arnold als wegkapitein vertrok als eerste. Arnold wist de weg! Nadat we ongeveer twintig kilometer te veel hadden gefietst kwamen we als hongerige en vooral dorstige wolven en wolvenvinnen bij boer Koekoek aan. Even later kwam de andere fietsgroep aan. Deze groep bestond uit de Moot, het bestuur en de RUSCO.

Nadat Jan en Jeroen bij binnenkomst hun zangkwaliteiten hadden getoond, konden we weer rustig verder gaan met ons heerlijk maal dat inmiddels op onze borden en bordjes lag. Na ons avondmaal begonnen we, gesterkt met een flesje bier, aan de kroegtocht die ons door het wonderschone Brabantse land zou voeren.

We fietsten eerst naar Mortel, naar café 't Anker, waar we enkele wonderschone en kwaliteitsrijke (alleen van onze kant) tafelvoetbalspelletjes speelden. Nadat de tegenstanders niet meer durfden sprongen we weer op de fiets en fietsten we naar Gemert (café den Engelenburcht). Hier aangekomen bestelden twee halfzatten zowaar fris! Daarom besloten we om maar snel weg te gaan. We zetten onze tocht voort richting Bakel (Bladel volgens één van de halfzatten die inmiddels helemaal zat was), waar we naar café de Kroon gingen. Hier werd door de groep gedart en gepoold. De helemaal zatte viel op de tap plots in slaap en de andere (inmiddels ook helemaal zat geworden) ex-halfzatte schrok hier zo van dat hij zijn glas liet vallen. Als troost voor dit grote verlies gaven we hem een nieuw pilsje. Na de barjuffrouw gefooid te hebben (ze zou de hele nacht aan ons denken, joepie!, lekker hè!) sleepten we de twee zatten naar hun fiets en begeleidden we hen weer terug naar boer Koekoek. Bij boer Koekoek aangekomen zagen en roken we dat er een kampvuur was. Deze was aangelegd door de Moot, inclusief hun kersverse (rugbyend tegen bomen) lid.

Al vlug begonnen er een paar spontane, aardige en nooit veel drinkende GEWIS-leden te zingen. Dit leidde al snel tot de "oprichting" van een nieuw dispuut (de naam van dit dispuut geven we hier niet prijs!). De afvalrace kwam al spoedig op gang. Velen, waaronder INTRO-commissieleden en de aanwezige leden van de RUSCO (op één lid na), vielen al vroeg in de avond af. Toen het bier ook al afviel schakelde het dispuut over op Apfelkorn. Later toen de Apfelkorn tenslotte ook nog afviel gingen we genieten van onze wel verdiende ochtendrust. Maar oh wat is de wereld toch klein, we kwamen toevallig bij onze vrienden op de zaal te liggen. Na onze vrienden tenslotte een beleefde groet te hebben gebracht en onze luchtbedden met alcohol dampen te hebben gevuld, gingen we dan werkelijk genieten van onze wel verdiende ochtendrust.

Een paar uur later zaten we weer opgewekt aan een welverdiend ontbijt. Na het overheerlijke ontbijt ging iedereen in kleine groepjes terug naar Eindhoven. Zo kwam ook deze follow-up aan een abrupt einde. 🍴

Cijferpuzzel

Ivana van Overmeeren

Doorlopende kruisende getallen

Net als in een doorloper zijn horizontaal en verticaal de sommen gegeven van de cijfers die je in de hokjes plaatst. Je zet zelf de grensstreepjes tussen de getallen.

Houd er bij het invullen van het diagram rekening mee dat:

- je één cijfer per vakje zet, dus 10 of hoger mag niet;
- het cijfer 0 niet meedoet;
- in de optelling elk cijfer maar één keer mag voorkomen, dus $8 = 4 + 4$ en $9 = 4 + 4 + 1$ kunnen niet;
- dezelfde reeks cijfers wél verschillende malen in het diagram mag voorkomen;
- de grensstreepjes geïsoleerd in het diagram staan, dat wil zeggen dat zij elkaar niet raken, ook niet met een hoekje.

Horizontaal:

1. 15 - 13 - 21
2. 4 - 11 - 20 - 4 - 3
3. 33 - 32 - 16
4. 16 - 30 - 16
5. 45 - 34
6. 23 - 7 - 19 - 10
7. 23 - 28 - 28
8. 9 - 33 - 32 - 16
9. 41 - 15 - 10
10. 23 - 20 - 22
11. 48 - 12 - 32
12. 40 - 26 - 16
13. 15 - 22 - 34
14. 7 - 8 - 7 39
15. 5 - 22 - 16 - 16 - 17 - 11

Verticaal:

1. 25 - 16 - 17 - 5 - 16 - 15
2. 6 - 13 - 32 - 16 - 4
3. 12 - 39 - 17 - 10
4. 3 - 25 - 11 - 25
5. 29 - 6 - 16
6. 29 - 4 - 10 - 29 - 7
7. 6 - 22 - 39
8. 12 - 45 - 5
9. 6 - 11 - 38 - 12
10. 23 - 25 - 28
11. 44 - 28
12. 29 - 36 - 5
13. 15 - 17 - 11 - 23
14. 10 - 6 - 11 - 3 - 30
15. 16 - 14 - 3 - 24 - 35

Hieronder tref je het diagram voor deze puzzel aan.

Diagram horende bij de puzzel

Even een berichtje...

Rob Gelderblom

In Groot-Brittannie verscheen in de eerste helft van deze eeuw wekelijks het humoristische tijdschrift Punch. Veel van de artikelen uit Punch hebben betrekking op politiek en aktualiteit (in 1920 is bijv. een spottend stukje verschenen over een oorlog die in 1940 begint). Ik heb ook een stukje kunnen vinden dat iets met wiskunde/informatica te maken heeft.

The horrors of peace

Division to Brigade.-Cpplakxnbpzogem.
Brigade to Division.-Your code message received.
D. to B.-Cpplakxnbpzogem.
B. to D.-Your cipher message received. (Half an hour elapses).
B. to D.-Please forward to-day's keyword.
D. to B.-On no account may keywords be referred to in clear.
B. to D.-Error regretted but cannot decipher without it.
D. to B.-Use yesterday's.
B. to D.-Regret yesterday's keyword destroyed at midnight in accordance with orders.
D. to B.-Surely remember yesterday's keyword.
B. to D.-Mess waiter believes remembers.
D. to B.-On no account should mess waiter remember keyword.
B. to D.-Regret mess waiter does not remember keyword.
D. to B.-Mess waiter should not have known keyword.
B. to D.-Mess waiter did not know keyword.
D. to B.-Cpplakxnbpzogem.
B. to D.-Please forward to-day's keyword.
D. to B.-Your reference to mess waiter not understood.
B. to D.-Error regretted explanation follows.
D. to B.-Expedite explanation.
B. to D.-Xrrxr rxgrttxd.
D. to B.-What keyword are you using?
B. to D.-Regret cannot refer to keyword in clear.
D. to B.-Cpplakxnbpzogem.
B. to D.-When may keyword be expected, please?
D. to B.-Prepare receive by wireless.
B. to D.-Dispositions complete.
D. to B.-Report receipt.
B. to D.-Uncle Toby's talks on tadpoles very clear and interesting but no keyword.
D. to B.-You are on wrong wave-length.
B. to D.-Xrrxr rxgxttd.
D. to B.-Verify your last message.
B. to D.-Xrrxr rxgxttd.

(One hour elapses.)

D. to B.-Presume your message incorrectly enciphered.
B. to D.-Have sent no cipher message having no keyword.
D. to B.-Cpplakxnbpzogem.
B. to D.-Nxt xndxrstxxd.
D. to B.-Are you using regulation code?
B. to D.-Nx. 📧

Het GEWIS-zaalvoetbaltoernooi

Frans Claes

Op 20 oktober was het dan eindelijk zover, het GEWIS-zaalvoetbaltoernooi werd voor de eerste keer gehouden. En het was gelijk een historisch toernooi met daarin een historisch doelpunt, maar hierover volgt later meer.

Aan het toernooi werd deelgenomen door zes teams, die alle een keer tegen elkaar uitkwamen. De zes teams waren: RUSCO, Flamengo, TimeWasters, ?, X en BACbest. Al spoedig werd duidelijk dat Flamengo en ? voor de eerste plaats zouden gaan strijden. De andere vier teams gingen voor de overige plaatsen, met spannende en mooie wedstrijden tot gevolg.

In de wedstrijd tussen RUSCO en ? viel het al eerder gemelde historisch doelpunt. Bij een stand van 4-1 in het voordeel van X was RUSCO in de aanval en kwam er een voorzet vanaf rechts die Patrick ineens op z'n slof nam met als gevolg dat de bal als een streep in de goal vloog die op maar liefst 20 cm van Patrick stond. Na deze beauty was team X even helemaal van slag en kwam toch nog via een slap schotje vanaf 20 meter op 5-2. Bij deze stand bleef het.

Zoals al eerder gemeld streden Flamengo en ? voor de eerste plaats met als hoogtepunt de laatste wedstrijd van het toernooi, die tussen deze twee giganten ging. Beide teams hadden nog alles gewonnen en ook een gelijk doelsaldo, maar ? had 2 doelpunten meer gemaakt dan Flamengo, zodat Flamengo deze wedstrijd moest winnen wilden ze als eerste eindigen. De wedstrijd was dan ook zeer spannend. ? kwam al spoedig op een 1-0 voorsprong. Flamengo kwam echter sterk terug en scoorde vlug na de 1-0 de gelijkmaker. Bij deze 1-1 stand bleef het zodat ? de winnaar van het toernooi was.

De eindstand van dit zeer geslaagd toernooi was:

1. ? 9 punten
2. Flamengo 9 punten
3. TimeWasters 6 punten
4. X 3 punten
5. RUSCO 2 punten
6. BACbest 1 punt

Verder dank aan de scheidsrechters Arjan en Michel vanwege hun goede leiding. 📝

Colofon

De redactie

Frans Claes	Oscar Craane	Pieter Jenniskens	Patrick Oonincx
Ivana van Overmeeren	Jan Stout	Kees van Tol	Roy Willemen

Redactie-adres

Supremum, studievereniging GEWIS, HG 8.79
Postbus 513, 5600 MB Eindhoven
Telefoon: 040-(47)2815
E-mail: wsbusup6@urc.tue.nl

Ingezonden Stukken

Aanleveren van artikelen bij voorkeur via e-mail of ASCII-bestand op DOS diskette, maar anders aangeleverde kopij wordt natuurlijk ook geaccepteerd.

Schrijvers van artikelen zijn verantwoordelijk voor de inhoud van deze artikelen.

Kopij kun je inleveren

- op de GEWIS-kamer (HG 8.79)
- bij de redactieleden
- per e-mail: wsbusup6@urc.tue.nl (Eindredactie)

Distributiepunten Supremum

- tegenover de faculteitsbibliotheek
- de GEWIS-kamer

Supremum is een uitgave van studievereniging GEWIS. Supremum verschijnt zes keer per jaar

Oplage 900

Editie december 1993

Infirmuspionnen

Tommie
Dr_X
 π
Muuroortje
Potigeplurk
Muziekplurk
Lolplurk

Met dank aan

$1 + 2 = 12$
Weird Beard
Gregor Brandt
Léon Clijsen
Muriel Claassen
Susan Dumont
Rob Gelderblom
GEZEVER
Jaarboekcommissie
Jumyth

Willem Lodder
Erlend Nagel
Jan Willem Nienhuys
Big O
Jeroen van Rijckevorsel
Jeroen Rutten
Petra Schuurman
Pascal T.
Wouter de V.
Jeroen Vlug

Agenda

21 december 1993	RUSCOlezing: inleiding computational mechanics
22 december 1993	GEWIS Algemene Leden Vergadering (17:00)
11 januari 1994	Bierexcursie naar Arcen
12 januari 1994	Ouderdag
13 januari 1994	Medewerkersborrel
5, 6 februari 1994	Midwinterweekend
week voor/na Pasen 1994	Hongarije uitwisseling
2 - 16 april 1994	Studiereis Rusland

Verschijning jaargang 26

Nummer	Kopijsluitingsdatum	Verschijningsdatum
<i>Supremum 3</i>	<i>21 januari 1994</i>	<i>11 februari 1994</i>
Supremum 4	11 maart 1994	1 april 1994
Supremum 5	6 mei 1994	27 mei 1994

